

H. Eccl.

898^h

2

Ex donat. Molliana.

CATALOGVS

CHRISTI SACERDOTVM,

QVI EX NOBILI ANGLICA-

NO DVACENÆ CIVITATIS

COLLEGIO PROSEMINATI,

PRÆCLARVM FIDEI CATHO-

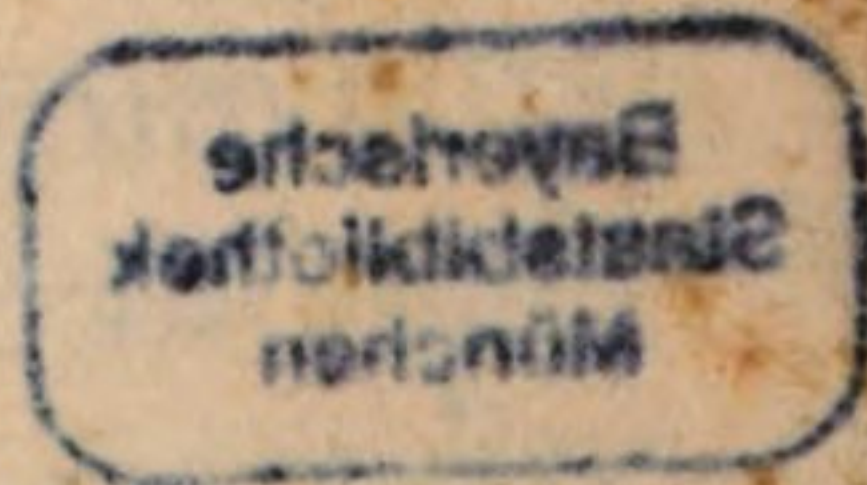
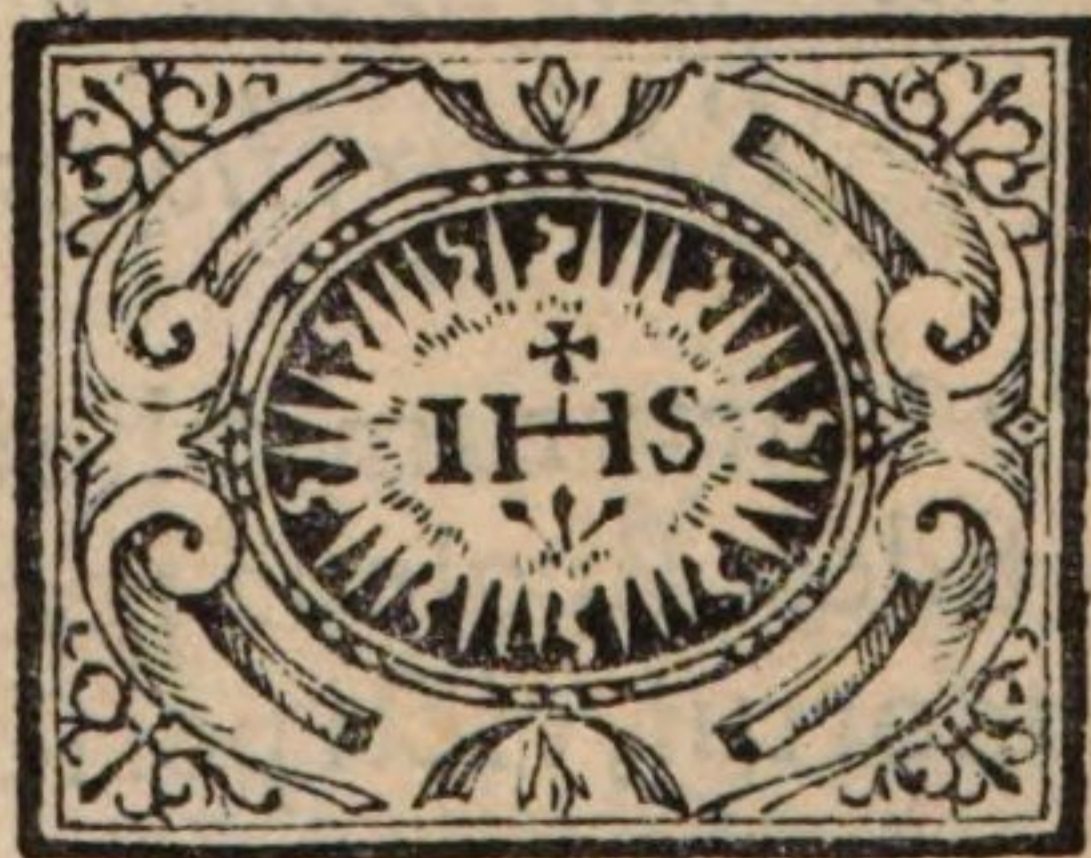
LICÆ TESTIMONIUM IN

BRITANNIA PRÆBVERVNT.

COLLECTORE

ARNOLDO RAISSIO

DVACENO.

DVACI,

Typis MARTINI BOGARDI.

M. DC. XXX.

*S. Cyprianus epistolâ ad Martyres
& Confessores.*

Pretiosa est in conspectu Domini
mors iustorum eius: pretiosa mors est,
quæ emit immortalitatem pretio sui
sanguinis, quæ accepit coronam de con-
summatione virtutis.

*Leo Papa sermone i. in natali Aposto-
lorum Petri & Pauli.*

Non minuitur persecutionibus Ec-
clesia, sed augetur: & semper Domini-
cus ager segete ditiori vestitur, dum gra-
na, quæ singula cadunt, multiplicata
nascuntur.

*Ambrosius in oratione de fide
Resurrectionis.*

Bayerische
Staatsbibliothek
München

Morte Martyrum religio defensa, cu-
mulata fides, Ecclesia roborata est: vi-
cerunt mortui, victi persecutores sunt.

Augustinus sermone 108. de diuersis.

Saule, Saule, quid me persequeris?
Durum est tibi aduersus stimulum cal-
citrare. Te lædis. Nam Ecclesia mea
persecutionibus crescit.

REVERENDISSIMO DOMINO

D. GEORGIO

CHAMBERLAINO,

EX BRITANNIA ORIVNDO,

IPRENSI EPISCOPO,

A NOBILITATE,

PRVDENTIA AC VIGILANTIA

COMMENDATISSIMO

ARNOLDVS RAISSIVS S. P.

Per illustre ciuitatis Duacenæ
Collegium Anglicanū, con-
stantissimorū Martyrum pur-
purâ tinctum, in scenā sub auspicijs
Tuis, *Antistes Vigilantissime*, prodit.
Certamina Martyrū per synopsis
asserere luci volui, vt palàm, etiā ex-
ulceratissimo hocce sæculo pateat
haudquaquā *manum Domini abrenu-*
tum esse. Dei quasi contractum bra-
chium sanè quamplurimi arbitra-
ren-

Isaia 59.

EPISTOLA

rentur, dum tot Martyres, qui prioribus sæculis pœnarum ac tormentorum quoduis genus sustulere perpendunt; nisi serâ hac quoque ætate, haud pauci etiam reperirentur, qui nihili duxerunt pro nomine IESV mole calamitatũ premi. Omitto gloriosos illos athletas, qui in Iaponiâ, Indiâ Orientali, Brasiliâ, Bataviâ, ac diuersis in orbe partibus, pro fide Catholicâ supplicio mortis adfecti sunt (*Purpurata est enim uersa terra sanguine Martyrum, floret cælum coronis Martyrum, ornata sunt Ecclesiæ memorijs Martyrum, insignita sunt tempora natalibus Martyrum*) solum hoc mihi propositum est gloriosos hîc agones, sublimiaque trophæa Christi Sacerdotum monumentis consignare, quos aliquando fertilissimum & inuictissimum fidei propugnaculum Anglicanum Duacense collegium (cò enim bonis for-

DEDICATORIA.

fortunisq; exuti, tâquam ad ancho-
 ram fidei confugerūt, vt liberalibus
 disciplinis, Aristotelicę Philosophię,
 postea Theolologicæ studijs imbuti,
 ac demum sacris initiati, aduersus
 impietatem patrię subuenirent, fidē
 catholicam promulgarent, hereses
 pro viribus extinguerent) suscepit,
 fouit, educauit. Fertilissimum dixi,
 quippe ab anno post descēsum Filij
 Dei in terram c15.15.LXXXVII. Cuth-
 bertus Maynus Coryphæus & Ante-
 signanus, ex præfati collegij alūnis,
 in Angliâ purpureum martyrij vexil-
 lum cælo intulit, & ab illo xxxv.
 suprâ C. in aciem prodierunt, qui
 stolas suas lauerunt in sanguine Ag-
 ni. Neque ita recenti pluuiâ rigatum
 semen incrementum sumit, veluti
 recenti Martyrum sanguine conf-
 persa sese erexit ac dilatauit Christi
 IESV Ecclesiâ; vt verè *Martyrum san-*
guinem, semen Christianorum nuncu-
parit

In Apolo.
extremo,

EPISTOLA
parit Tertullianus: Nec falsò cecinit
quidam;

Sanguine munda est Ecclesia, san-
guine cæpit,

Sanguine succreuit, sanguine finis erit.

Dabis igitur veniã, Reuerendissime Do-
mine, si inuidã obliuione quodãmodo
sepulti, velut ad viuos reuocati hi glo-
riofi Martyres, ad Tuæ Dignitatis
sacrarium sese inferant; nec dubito
id fore incitamentum, vt eorum ex-
empla imiteris, & virtutes amplecta-
ris. Animus hic mihi non est agere
laudum tuarum encomiaften, quod
certus fim Te laudibus cruciari po-
tiùs, quàm delectari. Sed hoc vnum
mihi visum est grauiissimas horum
Christi Martyrum passionēs & tor-
menta fideliter descripta Nominis
tui lenocinio exornare, eademque
quasi posthuma Reuerendissime
Dominationi Tuæ protegenta offerre;
ad quod me primùm inuitant & sua-
dent

DEDICATORIA.

dent multa, quæ in Te magna & præclara nouimus; deinde Christi hi milites inuictissimi contrerranei Tui sunt. Quæ res me magis impulit, ut ea libentiùs Nomini Tuo insignirem. Accipe igitur leuidentæ hocce munusculum *Reuerendissime Præsul* placido vultu, & serenâ mente quod promptissimo & deditissimo pectore offero; meq; à cacodoxorû cauillationibus, zoilorumque moribus defende. Christus IESVS, electorû omniû agonothesa, post diutissimè piè, beateq; exactâ vitâ, in eorû sortem *Reuerendissimam Paternitatem Tuam* vocare dignetur: Quam ut adi piscatur, æterni Numinis inexhaustam bonitatè indefessè inuocabo. Vale. Duaci, è museo nostro, Anno à partu virgineo supra sesquimillesimû centesimo trigésimo, Kalendis Septemb. Sacrà luce Diui Ægidii Atheniensis, Abbatis Arelatensis.

REVE-

REVERENDISSIMO DOMINO

D. GEORGIO CHAMBERLAINO,

IPRENSIVM EPISCOPO

MERITISSIMO,

IN HUIUS LIBELLI DEDICATIONEM

ANAGRAMMATISMI.

GEORGIUS CHAMBERLAINVS.

CVM ANGLORVGIS AB HÆRESI.

L Is tibi cum vitijs, lis est cū erronibus ingens;
CHAMBERLINE Pater, pugnaq; perpes
Vndecoronaris victorib' inclitus armis (erit,
Doctrinæ meritis, religionis ope?
Non ita sylvarum pecudes Leo territat omnes,
Dum furit, atque premit fortiter atra fames,
Vt fremis, vt pulsas, terroribus hæresis vmbas,
Auras inque leues hæresis agnen agis.
Cum *ANGLO* tu *RVGIS* auersus ab hæresi auita,
Pro pace, in patriam Martia bella moues.
Ilicet Angelicus, morum non dedecet Anglos
Cultus, age in proprijs patribus esto parens.
Patribus esto parens, Antistes, natus ab Anglis:
Accidentalij sub tua castra duces,
Hos damus ecce Pater, Sāctos, pia pignora, testes,
Huius & obsequij nobile pignus habe.

ALI.

ALIVD.

LEVA NOS GREGIS BRACHIVM.

Cūcta malis sūt plena, LEVA NOS mole malorū:
 Sēd mala sunt animę deteriora, LEVA.
 Tu GREGIS es robur, cleri tu BRACHIVM, amorq;
 Ergo age comissi BRACHIVM, amorq; GREGIS.

ALIVD

HOS VRGE, CIBA, REGNVN ALIS.

HOS VRGE, cōtende tuos, vi scilicet, Anglos
 Antiquæ fidei luce micare solo;
 Luce micare solo patrio, legantis vt olim
 Tempore Gregorij, suggeris ipse modum.
 Hac spe tu patriam, & regnū natale, GEORGI,
 Unus alis, Christi frugibus adde duces.

ALIVD.

VSVS ANCHORA GREGILIBEM.

ANCHORA firmâ fidei, per altum,
 vsus in puppi, bona naufragantum
 Exitus faustos habuere semper

Remige Christo.

Quin GREGI LIBEM, voueamq; rursus
 Quidquid in memet reliquum est in annis

Quid.

Quidquid & succi, gregis est; id equum;
ANCHORA Christus,
Christus est naus mihi, clauus atque velum,
Lucidum sidus medias per umbras;
Malus eius crux; gregis in salutem
Cuncta redundant,
Nocte sopitis scelerum profundâ
Anglicis turmis, Pater Anglicane,
In dies Diuis meliora spondes
Pronus & aris.
Martyrum votis, meritisque in ista
Vota descendunt Superi, GREGIq;
Anglico cultus fidei redibit
Hisce beatis.
Martyrum haud frustra toties cruore
Angliæ tellus calido irrigata
Imbibet Christum penitus medullis,
Hos cape testes.

In grati animi mnemosynon accinebat

IOANNES CRETON Cameracenas,

Dominus de Chantmerle, du pe-
tit Villers, & de la Vieuille.

QVOD

Quod felix faustumq; sit, & toti
Reipublicæ salutare, almæ po-
tissimum Vniuersitati Duacensi pe-
culiare, quod Dominus Arnoldus
Raissius ad ædem Diui Petri ibidem
Canonicus, Anglos verè Angelicos
atque Seminarij Anglicani alumnos,
martyrio variè ad fectos postliminò
in lucem stilo reuocat, atque eiusdè
vrbis & Vniuersitatis ob raræ virtutis
& rei litterariæ præstantiam lyricis
delineatum encomium.

Felix Duacum dote scientiæ,
Felix & omnis vi sapientiæ
Quicumque sacris è libellis
Mella parat, labijsque fundit.
Scientiarum dux Academia,
Late per orbem nosceris, & tuum
Ultra maritimos Britannos
Grande decus, radiatque lumen.
Exercitatos utpote plurimos
Plagas in omnes sufficis; ut tuos
Agnoscis

*Agnoscis, & suis redonas
In patriæ fideiq; robur.
Hac arte nixos isse per Angliam
Plures alumnos vidimus: Hæresis
Qui damna serpentis fugarent;
Impavidos capitis periclo.
(Nouerca plures funere filios
Centum & triginta sustulit Anglia,
Multo cruore purpuratos
Muneribus cumulauit amplis.
(Doctoris una, martyrij altera
Heroas inter, clarus adorea
Grex ille fulget, & beato
Perpetuum bibit ore nectar.
Quare perenni laude clientium
Effusa votis hinc Academia
Lætetur impensos alumni
Ritè suos iterum labores.
Contende victis addere agonibus
Nouos triumphos; scilicet imperat
Polus Duacenam per urbem
Martyribus tot agi triumphos,
Quot pænè Phœbus luce suâ dies*

Complet

Complet per annum: cùm numerus breui
Excreſcet in faſtos perennes,
Atque dies ſuperabit anni.
Quantum Tonanti patria debeat?
Quantum Duaco debeat Anglia
Superſtes, & futura proles,
Eloquijs ſtabilita Chriſti?
Eſto malorum ſæuiat omnium
Fecunda mater Heresiſ Anglię
Cruore Martyrum profuſa,
Meſſe Dei potior reſurget.
Videre fas eſt, & digito quidem
Palpare, ut iſto ſufficientia,
Virtuſque deriuata fonte
Aucta fuit, ſuperiſque grata.
Carina Petri quandoque fluctuat,
Obiecta ventis ne pe furentibus;
Sed illa ſæuas per procellas
Neſcia naufragij perennat.
Quare Duacum fructifica velut
In ſanctitate, ſic ſapientiã;
Ut ſemper incrementa Chriſtus
Præſtat, ita eius amore creſcas.

O quàm beata dicere ciuitas !
Quam sancta claustra nobilium ordinum
Ornant, & insignes adauctis
Gymnasiis decoras alumnos !
Beata dos est gloria Martyrum,
Amœna sors est, palma scholaribus,
Sacrique magna laus pudoris;
Ista doces, animosque firmas.
Quin Anglicana præ reliquis potens
Domus, clientum gaudet honoribus;
Quos sacra Pallas excitauit
Cœlitus, imposuitq; diuis.
Ergo secundis gressibus, & pari
Labore Christum Patribus Angliæ
Stirps Anglicana defer, æqua
Sors aderit meritis priorum.
Mercede pacta vos Deus incitat,
Mouetq; mentes germine fertiles
Virtutis, ut per vos auitas
Lux fidei redeat per oras.

AD ANGLIAM

ELEGIA.

A Ngliā, quæ Angelica facie, factisq; decora,
Gregorio Magno es præside sacra Deo,
Quātum profueris fidei successibus! omnes
Tum prope vincebas religionē plagas.
Heu modò! quæ rerum facies, confusio quēnam
Inuoluit tenebris tempora prisca nouis?
Christus ubi imperii lapsas flectebat habenas;
Hæresis & dæmon regna quēta tenent.
Quò pudor omnis iit? quæ is nā furor arma ministrat?
In te nequitie tela, tuosque iacis.
Funditus heu Domini testes euertere tentas!
Obsequiumque putas hosce litare neci?
In corpus sæuire datum, miserumque necare;
In sanctas animas nil, fera, iuris habes.
Tot das Martyribus palmas, tormenta quot addis;
Et totidem pœnas per styga nigra lues.
De cælo quanti vindictam in te modo clamant?
Nempe Duacenis, stirps tua, fota libris.
Desine bacchari, furere & sæuire, necare,
Nam granius feriet vis repetita caput.

Quan-

Quando desierint rediuiuo nubila Christo
Tempora, tum sapiēs seriùs, euge modò:
Vel tibi vae, tenebris vae, ignotos efferet orbi
Raissius, & natos tollit ad astra tuos.
Hisce dabit lucem, quam ingrata morte tulisti,
Lucem immortalem scripta perita dabunt.
Ergo Sacerdotes Sancti, miserescite nostri;
Sint patriæ hæreseos dira venena procul.
Parta cruore salus (testes Christi) ante Tonantē
Certa fuit, patriæ sit quoq; parta salus.
Heroes agedum facti, verbisq; potentes;
Addita damna datis accumulate bonis.
In miseros illustre iubar, feritate remotā
Antiquæ fidei surgat, agatque lares.
Præcones pauci, messis numerosa, Duaco
Huc adueniuros laurea certa manet.

Ponebat idem qui suprà,
IOANNES CRETON.

ARNOLDVS DE RAISSE

ANAGRAMMA.

DVRA SI DELES, ORNAS.

DVRA SI DELES, & amica dictas
Gesta Sanctorum, calamo perennas,
En beatorum monumenta clavis

Laudibus ORNAS.

Perge doctrinâ celebrare Sanctos,
Dulcius verso feries canore
Corda multorum: peragrabis axem
Solis utrumque.

ALIVD.

INDES ARDVA SOLERS,

Veritas semper genuina ridet,
Arduos nexus facilis resolvit
Arte; nec mirum quia multa ponis
ARDVA libris;

Huius es SOLERS ope veritatis
Docta quin INDES; dabit hoc acumen,
Asseres luci è medijs tenebris

ARDVA SOLERS.

Gratulabatur Confratri suo BALDVINVS
BRODÆVS Scholaster & Canonicus
ad ædem Diui Petri Duaci.

ARNOLDVS DE RAISSE.

ANAGRAMMA.

VNDE SOL ARDES ARIS?

Iste flammarum tibi fomes VNDE?
VNDE diuinę pietatis ardor?

VNDE fax, ignis globus, atque candor
Pectus obumbrat?

Inde quod sese toties IESVS
Tradat, & SOL hic pretiosus ARIS
Ardeat sanctis, proprio saginans
Corpore mentem.

Pangebatur ANTONIVS
DORÉ Bethunæus
Canonicus.

BE-

BENIVOLO LECTORI.

HOrum constantissimorum Christi
Athletarum, qui pro fide ortho-
doxâ & zelo iustitiæ feliciter oc-
cubuere, agones atque gloriosas mortes
posteritati collegi, idque non aliâ fini,
quàm ad fidei Christianæ conseruationem,
pietatisque paulatim labentis su-
stentationem. Nec maius beneficium
Ecclesiæ Romanæ, ac Reip. Christianæ
quis præstare potest, quàm vt variarum
orbis partium, vbi hæreses grassantur,
Martyres, eorūq; acta & passiones mo-
numentis committat. Si enim magnos
heroas, ac claros bello Reges, ac Monar-
chas veri Numinis cultu ac notitiâ de-
stitutos, temporis caligine ac obliuionis
tumulo sepeliri indignum iudicarunt
Græci, Romani, Persæ, ac etiam Barbari,
(nam eorum egregia facinora scriptorū
beneficio posteris imitanda proposuere)
quantò magis sanè nobis veram
Numinis, religionis, ac virtutis veræ
notitiam affecutis, studio & sollicitudi-
ni esse debet, tam præclara tot fortissi-
morum

morum Martyrum de infidelitate, ac infidelitatis fautoribus tyrannis erecta trophæa luculenter exarare, ut apud posteros, futuris omnibus postmodum sæculis audiantur, legantur, prædicentur. Hinc legimus S. Clementem & alios Romanos Pontifices, complures Notarios deputasse, qui passiones Martyrum, & res ab eis gestas diligentissime conquiritas litteris mandarent, & posteritati relinquerent.

Probè tamen intellege, mi Lector, hos generosos Martyres Diuorum catalogo haud esse adscriptos, neque veneratione publicâ adhuc inuocandos. Tamen certum est Gregorium XIII. tantum illis Martyribus detulisse, ut declarauerit eorum Reliquias, in consecrandis altaribus, adhiberi posse loco reliquiarum Sanctorum Canonizatorum: cuius declarationis mentio fit ab Antistite Tarraconensi, in historiâ Martyrum Anglicanorum huius ætatis, quâ Hispanicè edidit. Quod ut scires, Lector, hîc te monere volumus. Aue & faue.

CATALOGVS

SACERDOTVM

E COLLEGIO ANGLICANO

DVACI PRO DEFENSIONE

APOSTOLICÆ SEDIS

INTEREMPTORVM IN

ANGLIA.

RAVE satque acerbis (inquit Petrus Opmeerus lib. i. decade primâ martyrum Hollandicorum) persecutionum clades iam olim ob pietatem, verumque Dei Opt. Max. cultum passa est vnica illa Iesu Christi sponsa Ecclesia Catholica ab Imperatoribus Romanis, alijsq; Principibus, ac immanissimis tyrannis: qui, vt suam

A

tege-

*Plinius epi-
stol. lib. 10.*

epistola 97.

Tertullianus

in Apologe-

tico, cuius

verba pluri-

bus est ex-

secutus

Eusebius, &

post hunc

Paulus

Orosius in

septimo.

tegerent crudelitatem, atque sæuitiæ
maculas eluerent, Synaxes sacraque
Christianorum præcipuè causati;
se propterea punire eos, fatana sug-
gerente, affirmabant; quod in con-
uentibus illi suis incestas exercerēt
libidines, & infantis recens occisi
carnes vorarent. At enim, postquam
huiuscemodi commentis nihil se
proficere, Ecclesiamque sanguine
Martyrum iam multo fecundissi-
mam indies quasi parturire, ac nouā
prole augeri sensit antiquus ille ve-
terator, occultis accessibus serpens
& verbis blandiens mendacibus læ-
tissimæ huius fecunditatis abortus
quasi procurare molitus fuit, hæreti-
cos excitando: qui nimirum sub vo-
cabulo Christiano doctrinæ resiste-
rent Christianæ, & rudes mortalium
animas incautâ credulitate deceptas
in suos errores pertraherēt. His autē
omnibus hoc quoq; potissimū curæ
studioq;

studioq; fuit, vt incruenti sacrificij
mysteria nostra summam illam Sal-
uatoris erga genus humanum cari-
tatem testantia, symbolaq; vnitatis
Ecclesiæ verissima è medio omnino
tollerentur. Persuasum namq; habe-
bant hoc modo fidem Orthodoxam
facillimè euerti posse. Porro permi-
sit quidem sæpiùs hæreticis pijssi-
mus Deus malè sentiendo aduersa-
ri Ecclesiæ suæ vnicè dilectæ; vt eius
videlicet patientiam exerceant, si-
mulq; aperiant, qui verè crediderint,
& qui non. Quin etiam ad exercita-
tionem virtutis, profectumq; patiē-
tiæ piorum, potestatem ipsos corpo-
raliter affligendi subinde illis quoq;
concedit. Quod si quando euenerit,
multò acerbius atq; atrocius, quàm
vmquam antea infideles, sæuire in
eos, qui fide sincerâ, inconfusâ
spe, vnanimi dilectione, innocentia
deniq; & integritate vitæ, summaq;

morum probitate, Deum colendum
honorandumq; esse profiterentur:
quos veluti athletas fortissimos, ma-
gnis laboribus & calamitate grauis-
simâ exercendos, tunc potissimum
in agona producit talium certa-
minum arbiter Christus. Exempla
abundè suppeditant nobis perse-
cutiones Tiberij, Constantij, Nero-
nis, Iuliani, Valentis, Nerue, Traiani,
aliorumq; Principum & Regum; qui
noxia ac pestifera hæreticorum se-
quentes dogmata, ab orthodoxâ fi-
de desciverunt. Sed & hoc senio &
decrepitâ quasi Catholicę Ecclesię
ætate, qui relictâ purioris fidei vitę
rectâ semitâ per devios errorum an-
fractus longissimè à veritate aberrä-
runt; maximè autem doctrinæ Ioan-
nis Caluini Nouiodunensis sectato-
res, qui religioni vim armaq; adden-
da censent, vetustorum illorum Hæ-
resiarcharum mores ad amussim ex-
pri-

E Collegio Anglorum Duaceno. s

primentes, imprimisq; diuinam Liturgiam, & ter adorandam sacram Eucharistiam odio prosequentes in-
expiabili, ea conuicijs, mendacijs ac
blasphemijs petulanter sanè, sum-
maq; cum impietate oppugnare ag-
gressi fuère. Hanc namq; præter Gal-
liam, & Belgium, etiam florentissimū
Angliæ regnum, lacrymis sangui-
neis deflendum, ab Henrici eius no-
minis VIII. temporibus, iacturā sub-
ijt, ita vt vsq; in præsens, eius regni sta-
tus, sit admodum infaustus ac tur-
bulentus. Is enim vt à quibusdā im-
probis adulatoribus Catharinam
Ferdinandi Hispaniarum Regis fi-
liam, quam annos amplius xx. in
matrimonio habuerat, præstanti sa-
nè pudicitia & singulari humanitate
modestiaq; Regina, malè persuasus
repudiauit, ac paulò post à veritate
defecit. Tunc scilicet hæreticorum
ratib; multis sanè fulta præsidijs, li-
berri-

berrimè debacchata est, vt Ecclesiæ Anglicanæ vineam Christi manu plantatam & sanguine irrigatam prorsus euerteret ac dissiparet. Oecidit itaque imprimis diuinissimos viros vineæ illius cultores: vt ità nimirum vinea cultoribus destituta deperiret, ac neglecta pro vuis labruscas faceret. Sed frustra. Generosi siquidē Christi athletæ fortiter occumbentes, vineam ipsam imbre sui sanguinis rigatam fecundiorē multo reddiderunt. Tunc Anglorum in tuendā Christi fide generosa enituit constantia, quæ de omnibus hæreticorum supplicijs, persecutionibus, carceribus atque tormentis alijs, imò & armis ipsis generosè triumphauit. Maximus tunc quidem fuit hæreticorum & impiorum numerus, qui agmine facto in Christi Ecclesiam impetum in hodiernam quidem diē fecerunt: sed non parua fuit etiam
mar-

Martyrum constantissimorum cohors, quæ impijs eorum restitit conatibus: illosq; non pugnando, sed occumbendo fortiter, repressit. Huius sacræ & numerosæ cohortis solum fortissimos athletas describe-
mus, qui ex Anglicano Duacenæ ciuitatis nostræ insigni nobiliq; collegio Christi fidē animo constanti & infracto defenderūt: inter quos primus hic, de quomodò agendum est, dux eorū fuit & insignis corypheus

Vigesimâ nonâ Nouembris.

Ex catalogo martyrum pro religione Catholicâ occisorum, Duaci in lucem emisso, anno sexcentesimo decimoquarto suprâ millesimum.

GVTHBERTVS MAYTNVS honestis parentibus in comitatu Deuoinæ natus, Oxonij in collegio S. Ioannis Baptistæ Philosophiæ studens, cū pecuniam haud haberet,

Anno Domini
MDCCLXXVII.

ad alimenta sibi comparanda, ut Capellani loco potiretur, factus est hæreticę synagoge minister. Reuera tamē Catholicam religionem verissimā & certissimam esse credidit, ac palam ut occasio tulit, ore (quamuis contrarium factis) professus sæpè est. Breui enim re ipsā Catholicum sese monstravit, exemplo motus, & persuasione clarorum virorū Gregorij Martini, & Edmūdi Campiani eiusdē collegij paullo ante collegarum; quos Duacum anno c15.15.LXXII. fecutusest; vbi omni quidem virtutum genere, præcipuè verò quadam mansuetudine excelluit. Sacro autem Presbyteratus ordine initiatus, & ad gradū Baccalaureatus in Sacrà Theologiā promotus, in Angliam missus est, anno millesimo quingentesimo septuagesimo sexto. Anno autem sequente in edibus nobilissimi viri Francisci Treiani capitur ab hæreticis

cis exploratoribus, & ob exemplar manu-scriptum brevis Apostolici indictionis Iubilæi anni iam elapsi millesimi quingentesimi sexagesimi quinti reus agitur læsæ maiestatis. Tribunali verò adstantem interrogant; Num Elizabetham agnoscat esse caput Ecclesiæ Anglicanæ in causis spiritualibus? Negat ille expressè. Urgent nihilominus ut iuramentum præstet de Regina primatu: Recusat denuò. Cumque vehementiùs eum premerent ad iuramentum faciendum, librumque ad manum eius obtruderent, quia ille manum suam ad librum porrigere noluit; tandem persecutores affatus, *Quandoquidem*, inquit, *iuramentum meum omnino vultis, Iuro Reginam neque esse, neque ullo modo esse posse caput Ecclesiæ Anglicanæ.* Quibus ad Tribunal actis, protinus morte damnatus, atque ita suspensus, ac in quatuor par-

10 *Catalogus Martyrum*
partes sectus totidemque pinneculis
appensus est. *Huius præterea meminisse*
Andreas Philopater responsione ad edi-
ctum Regina Angliæ Sect. iv.

Tertiâ Februarij.

Ex eodem Catalogo.

et 107
LXXVIII.

Londinipassio IOANNIS NEL-
SONI Presbyteri. Is nobilibus &
Catholicis parëtibus Soelroniæ iux-
ta Eboracum natus, quoniã in An-
gliã ad Presbyteratus ordinem, quẽ
maximè cupiebat, promoueri non
potuit quousque quadagesimũ ferẽ
annum ætatis attigisset, studialittera-
rum neglexit: tandem anno Domini
millesimo quingētesimo septuagesi-
mo tertio certior factus de Semina-
rio Anglorũ Duaci instituto eò se sta-
tim contulit: ibique Grammaticam
primum repetijt, vt latinè saltem in-
tellige repossset: deinde casus con-
scientiæ,

scientiæ, qui præsertim ad praxim in Angliâ spectant, diligentissimè didicit, & Sacerdos consecratus in patriam redijt. Londini verò capitur, ac hæreticorum precibus vt interfici iubetur. At ipse ita statim respondit: *Vestræ preces hæreticæ sunt, quibus interesse haud mihi licet. Quid verò de Reginâ sentiret, an hæretica esset interrogatus, ingenuè respondit: Suum haud esse de illius fide iudicare, quam ignorat. At illa, inquit persecutor, preces nostras communes approbat, & frequētat. Tum ille: Propter hanc falsæ religionis externam professionē ad minimum, inquit, est Schismatica. Quo dato responso, morte damnatur, & tamquam læsæ maiestatis crimine convictus, suspenditur ac in partes secatur. De eo etiam Andreas Philopater sectione suprâ citatâ.*

Octauâ Februarij.

Ex dicto catalogo, Concertatione Ecclesiæ Catholicæ in Angliâ auctore Ioanne Gibbono, ac Diario Anglorum seminarij Duaceni.

Londini passio THOMÆ STHER-
WODI scholaris collegij Anglo-
rum Duaceni. Is Londini natus, pa-
tris exemplum secutus, à primâ ætate
mercaturam exercuit; verùm magis
litterarum studijs deditus & Catholi-
cam fidem amplexus, in Flandriam
transmeauit, domumque reuersus,
dum pecunias parat, vnde studia suis
expensis Duaci profsequeretur, à ma-
leuolo socio de religione Catholicâ
accusatus, ob simile responsum quo
Ioannes Nelsonus, nempe quod Re-
ginam Schismaticam vocasset, mor-
te plexus est; cum antea per sex men-
ses inclusionem crudelissimam, ca-
tenas, famem, & acerbissima eculei
tormenta incredibili pænè constan-
tiâ

è Collegio *Anglorum Duaceno*. 13
tiâ tolerasset. Quibus in tormentis
sola hæc vox audiebatur: *Domine Ie-*
su, non sum dignus, ut ista pro te patiar:
multò minùs ea præmia accipere, quæ da-
turum te confidentibus promisisti.

Trigesimâ primâ Iulij.

Ex iisdem Catalogo, & Diario *Anglorum*.

Londini in Angliâ, passio EVE-
RARDI HANSII Sacerdotis. E pa-
rētibus honestis & mediocris condi-
tionis originem traxit. Cantabrigiæ
aliquando operam dedit litteris; &
sectæ Calvinianæ factus est minister.
Putabat se veram tenere religionem:
neque tamē suæ tam tenax erat opi-
nionis, quin veriore audiret: ac
propterea, ut illam inuestigaret, li-
benter cum alijs disceptavit; adeo-
que à fratre collegij *Anglorum Dua-*
ceni sacerdote ad fidem Catholicam
reductus est, & ad idem Seminarium
(Rhe-

CO. 13.
LXXXI.

(Rhemi tunc residens) properavit. Paullò pòst Sacris initiatus, annuente superiore ardentissimo lucrandarum animarum zelo incensus, Londinum venit. Carceribus detentos ibidem visitans à custode retentus & ad iudicem examinandus deducitur. Se verò Sacerdotem esse incunctanter fatetur, sanctissimum Papam Romanum Pontificem, etiam in Angliâ habere potestatem spiritalem & iurisdictionem, non obstantibus Parlamentarijs, alijsque contrariis quibuscunque prætensis legibus, ingenuè dixit: & Reginã ideò Romani Pontificis potestati iure subditam esse, & ipsi sese subiicere debere. Admirantibus cunctis Sacerdotis constantiam, qui iam ante annum vix elapsum minister fuerat, indignatus iudex sententiam mortis tulit, quam hilari animo subiit. Suspensus & dissectus cumq; carnifex cor eius adhuc palpitans manibus attrectaret, in hanc
supre-

è Collegio Anglorum Duaceno. 15

supremam prorupit vocem : *ô diem felicem!* Imò quod magis mirere, cor eius in ignem missum magno impetu exsilijſſe habet fama consentiens, cumque rursus falce coopertum ligneo in ignem coniectum esset, secundò tantâ vi delatum contra fascem adscendisse, vt illum tum loco moueret, tum in fumo ipso hærere tremulum faceret.

Primâ Decembris.

Ex dicto Catalogo, & eius vitâ.

Londini, passio EDMUNDI CAMPIANI Societatis Iesu, viri excellentissimæ virtutis. Londini originẽ traxit, primũ collegij sancti Ioannis Baptistæ Oxoniensis socius, multisque nominibus in vniuersitate illâ valde celebris fuit. Deinde collegij Duaceni alumnus, ad Sacræ Theologiæ Baccalaureatum promotus

motus est anno millesimo quingentesimo septuagesimo tertio. Postea Societatem Iesu ingressus, Sacerdos consecratus est, ac tandem in Angliam missus anno Domini millesimo quingentesimo octogesimo, ubi post vnius anni, & paullo amplius, exantlatos labores captus ab hæreticis, & quasi cum alijs Romæ & Rhemis contra Reginam & regnum conspirasset, accusatus est: verum crimen ita diluit, ut vulgo illud negarent in Campianum cadere posse; tandem auditâ sententiâ, dictis Deo gratijs, *Te Deum laudamus*, canere institit. Per compita trahâ raptatus cum esset, in ipso supplicij loco, de illo Apostoli Pauli, *Spectaculum facti sumus Deo & Angelis & hominibus*, dicere ingressum hostes filere iusserunt. Ibi votis pro Reginæ salute factis, se non pro intentatis sibi criminibus, sed pro Catholica

lica

licæ fidei veritate mori testatus, la-
queo martyrij palmam adeptus est.
Mortui caput à corpore ablatum,
corpus distractum, nomen immor-
talitati consecratum est. *Fuse Petrus
Bombinus eiusdem Societatis in eius vi-
tam & martyrium.*

Dignum duxi subtexere hîc elegâ-
tes admodû versus ab eius quondam
familiari in eius præconium & laudē
decantatos, quos exscripsi ex libro
quodā manu- scripto, auctore Hen-
rico Stilo Benedictino Anglo, quō-
dam Sancti Gislēni lectore, quem
nobis D. Georgius Galopin, eiusdem
cænobij Asceta, vir rerum ecclesia-
sticarum follertissimus indagator,
benignissimè communicavit.

*Sit mihi fas, Edmunde Pater, quia mors
tua verè*

*Sancta est, vitæ etiam sic meminisse tuæ.
Novi te Oxony puerum puer, hæret imago
Prima tui cordi non abolenda meo.*

Doctus eras, facundus eras, gratissimus
unus

Om nibus, ob mores ingeniumq; tuum.
Per quoscumq; gradus ires, seu laurea
bacca,

Siue magisterij te decoraret honor,
Primus eras, princepsq; gregis, cessere
piores

Partes & palmam cetera turba tibi.
Post ubi maturis fieres prouectior annis,
Procurator eras; hic honor amplius erat.
Multorū interea prudens, pius atq; peritus
Nobilium doctor. Cetera quid memore?
Omnia pro Christo reputas quasi stercora,
nauem

Scadis, & angustas traicis exul aquas.
Moxq; Duacenā consistis in urbe, domoq;
Anglorum, cuius praeses Alanus erat.
Totus es in studiis sacris, quorum antea
semper

Pænè tibi puero mirus inhaesit amor.
Timotheo similis didicisti valde adolescens
Qua peritura forent non aliquādo bona.

è Collegio Anglorum Duaceno. 19
Accessit sacris studiis sacer & gradus
illum

Sacra Duacena iura dedere scholæ.
Pergis, & ascēdis caelestia versus; honores
Nec petis humanos amplius, alta magis,
Et diuina petis. Domus est celeberrima,
Iesu

Nomine dicta, illi te sociare cupis.
Is Romam: factus socius de nomine Iesu
Iussus es Arctoas mox peragrarè pla-
gas.

Bruna tibi primùm, post est habitata
Vienna,

Tertia postremò mansio Praga fuit.
Hic tibi creuit honor, creuit nomenq; de-
cusq;

Famaq; Teutonico grādis in orbe tua est.
Multa doces, scribis, loqueris, Rectore iu-
bente,

Omnia tam facilè, quàm iubet ille, facis.
Sive perorares Rhetor, facundia qualis?
Seu metra conficeres, quis meliora
dedit.

Ambrosia est testis, sic dicta tragedia,
cuius

Applausu incessit tota theatra tremor.
Sed tamen excellens inter tua talia multa
Festo quoq; die sermo Latinus erat.
Obstupuere homines docti, & quæ maxima
turba

Adfuit; attonitus Cesar & ipse fuit.
Os tibi mellifluum, faciei grata venustas,
Vox dulcis, lenis, plena, sonora, grauis:
Res sacræ, eloquium sanctum, diuina lo-
quela,

Spiritus accensus totus amore Dei.
Hæserè adstantes in te vultuq; manuq;
Inque tuas voces pendula turba fuit.
Quid multis? multas animas lucraris ab
orco,

Hussum & Lutherum sæpè valere
iubent.

Hos inter varios conatus atque labores
Iussus es ad patrios ire repentiè lares.
Anglia mox repetenda tibi est, quæ religionis
Causa iam pridem terra relicta tibi est.

Lon-

è Collegio Anglorum Duaceno. 21

Longum iter ingressus pedibus, lateq; pa-
tentes

Per mensuras terras, ad tua vota venis.
Salvus & incolumis Christo duce littora
prensas,

Formidanda aliis, sed tibi tuta satis.
Heresis hic regnat, non una aut altera,
multos

Multorum errores Insula parva colit.
Hanc siluam ingressus variarum hinc in-
de ferarum,

Te pugnae contra tot fera monstra paras.
Immo ultro inuitas sed nemo restipulatur:
Horror erat tecum differuisse palam.
Scribis adhuc modicum, sed magno ponde-
re librum:

Ecce nouus metus, & maior in bestie
furor.

Interea peragrans regionem ultroque ci-
troque,

Atque docens veram Catholicamq; fidē,
Omnia traxisti tecum, liquefacta fluebant
Ligna, petrae, montes, ignibus icta tuis.

Magnatum ipsorum mollescunt corda,
tuorum

Fulmine verborum, cetera turba magis.
Pœnituit vitæ pariter fideique prioris,
Et se tam miseros ante fuisse pudet.
Ardor inest animis, deuotio pectora com-
plet,

Iamque colunt mirâ religionē Deum.
Post annum captus, vinctus, ductusque
triumpho,

Tortus, & in mortem iudicis ore datus.
Denique perpeffus quęcumque habet iste
libellus,

Inter tot fratres Martyr ad astra mi-
gras.

O felix vitæ cursus, finisque beatus,
Fortiter in Domino, pro Dominoque
mori.

Sis mihi quæso tuo facilis patronus alum-
no,

Nec cesses pro me sæpè rogare Deum.

Eadem die.

**Ex eodem Catalogo, & concertatione Ecclesiæ
catholicæ in Angliâ, auctore Ioanne Gibbono,
Ac Diario collegij Anglorum Duacenz ciui-
tatis.**

Londini, passio RADVLPHI
SHERVINI. Fuit is diuitibus in
Comitatu Darbiæ natus parentibus,
quos & ipse in fide Catholicâ instru-
xit. Oxonij Philosophiæ operam de-
dit. Hebraicè, Græcè & Latinè haud
vulgariter peritus fuit. Postea Dua-
cū ad seminarium Pōtificium, quod
excitatum recenter audierat, sese re-
cepit, & post aliquot annorum labo-
res Sacre Theologiæ studio impen-
sos Sacerdos consecratur. Inde verò
Romam cum alijs profectus, & ad
studia prosequenda; vnde in An-
gliam missus. Vbi paullò post captus
est, ac per mensem integrum in car-
ceré squalore obsitus, ac ferreis com-

pedibus grauiſſimè onultus, iacuit. Huius viuendi ratio, cibi parcimonia & frugalitas, aſſidua oratio, diurnæ vigiliæ, frequēs & acerba corporis caſtigatio tantam carceris cuſtodibus admirationem attulerūt & ſtuporem, vt eum virum Dei, optimum ac religioſiſſimum Sacerdotem appellarent, nec ſimilem vquam ſeſe vidiffe confiterentur. Tandem eculeo tortus ac vehemētiſſimè exagitatus, eandē cū Cāpiano mortis ſententiam ſubijt: quā auditā hilari vultu & clarā voce exclamauit: *Hæc dies quam fecit Dominus, exultemus & letemur in eā.* Nec multo poſt, dulciſſimo IESV nomine crebriùs ad hunc modum ingeminato: IESV, IESV, IESV, eſto mihi IESVS, extremum vitæ ſpiritus effudit.

Pſal. cxvii.

Ea-

Eadem die.

Ex eodem Catalogo, Et diariorum gestarum in
turi Londinensi auctore Ioanne Sandero, Ac
diario Seminarij Anglorum Duaceni.

Londini, passio ALEXANDRI
BRIANTI etiam Societatis Ie-
su. is in Comitatu Dorcestriæ natus,
primùm Oxonij, postea Duaci litte-
rarum studia profecutus est, vbi ad
Sacerdotium promotus, ac inde in
Angliam missus, eadem de causâ, ijs-
dẽ loco & die cùm Cápiano, & Sher-
uino occisus est; ante tamẽ eculeo ad
membrorum vsque diuulsam com-
paginem miserabiliter cruciatus est,
(quòd Parsonum Sacerdotem defer-
re noluisse, vbi rem diuinam pere-
gisset, & quorum excepisset confes-
siones.) Postridie ad eculeum bis re-
uocatus, & maiori sæuitiâ quã antea
dilaceratus est; sic vt se tunc in partes
omni-

omnino discerpendum arbitraretur & venam in manu ruptam ex qua sanguis copiosè admodum dimanâ-
rat conspiceret; quæ tamen, Deo ita
disponente, tormenta nō persensit,
cū antea aciculas acutissimas ei sub
ungues per summam crudelitatem
infigi demandassent iudices; quo tā-
tum abfuit, vt de animi constantiā
deturbari potuerit, vt hilari etiam
vultu psalmum *Miserere mei Deus*,
recitaret, Deumque pro tortoribus
deprecaretur. Imminente iam iam
morte, se nec reum, nec eiusmodi
morte dignum publicè declarauit:
Numquam, dicebat, *Rome nec Rhemis*
vixi eo tempore, quo Sanderus Doctor se
in Hiberniam recepit. Ad hæc verba
orationem deduxit, & simul idem se
coram Deo responsurum asseuera-
uit: nec plura. Hic, sicut paullò ante
martyrium petijt, Societati nomen
dedit.

Secunda Aprilis.

Ex ijsdem, supra citatis libris,
Et Diario.

CHemfordiæ, passio IOANNIS
PAYNI collegij Duacensis
Presbyteri, qui cuiusdam hominis
infami testimonio accusatus, quasi
conspirationis alicuius contra Re-
ginā conscius fuisset, à Iudice mor-
ti adiudicatus, cui: *Tibi, inquit, in mā-*
datis do Iudex ut Reginae meis verbis di-
cas: nisi sanguinem desistat innocentem
profundere, status sui præsentis ruinam &
regni sui euersionem imminere. Qui cū
ad supplicij locum raptatus esset, ibi
diu satis Deum attentissimè exora-
uit: deinde surgens patibulum vul-
tu subridenti est exosculatus: Deniq;
Deum obtestās vt sui, & persecuto-
rum suorū misereretur de scalis deij-
citur, & à cruce in cœlum euolauit.

OID 13/
LXXII.

Vigesima octava Maij.

Ex iisdem citatis libris.

Londini, passio THOMÆ FORDI
 artiū magistri, & IOANNIS SHER-
 TI Sacerdotum. Ille in Denouia Co-
 mitatu natus est, collegij sanctissimæ
 Trinitatis Oxonij socius fuit; Postea
 Duaci ad sacrum Presbyteratum &
 sacræ Theologiæ Baccalaureatum
 promotus. Deinde cū in Angliā
 totum quinquenniū Sacerdotis mu-
 nere functus esset, vnā cū Campiano
 & alijs captus ab hæreticis, & quasi
 cum alijs Romæ & Rhemis contrā
 Reginam & regnum conspirasset,
 reus agitur & cōdemnatur; quamuis
 ipse re verā nec Romæ, nec Rhemis
 vñquam fuerit. Tractus est, sledæ
 alligatus (est autem sleda carri hu-
 mile genus, sine rotis, super terram
 equis trahentibus lapsans) à turri

Lon-

Londinenti per plateas ad Tyborne
(qui locus est supplicij) inter horam
sextam & septimam antemeridianā.
Quò cum ventū esset, Fordus primus
in currum leuatus, postquàm se triū-
phali crucis signo munivisset, prę ni-
miā corporis infirmitate in curru de-
cidens, denuoq; erectus hæc ad po-
pulū verba habuit: *Catholicus ego sum,*
& in Catholicā fidē morior. Tandem vo-
ce hac ultimā, *IESV, IESV, IESV, esto mi-*
hi Iesus, mortem sanè miseram cum
vitā perpetuò felici commutavit.

Ioannes verò in Comitatu Ce-
striæ natus est. Philosophiæ studia
Oxonij in collegio *Æneinaten*si in-
choata deferens, Ludi-magistri mu-
nus aliquamdiu obijt Londini; dein-
de Duaci Theologiæ operam dedit.
Romæ Presbyter factus, in An-
gliam redijt, anno supra millesi-
mum quingentissimum septuage-
simo nono, nec postea egressus est;
nedum

modū potuit cum aliquibus Romæ
aut Rhemis anno sequenti coniura-
re. Cū autem socium suum For-
dum coram se pendentem conspe-
xisset, magno animo, hilari vultu,
his eum verbis compellauit: *ô felix
Thoma, felix profectò, qui cursum tam fe-
licem confecisti: ô beata anima, nã tu iam
in loco bono es, tu sancta anima, pro me
pacem ac veniam à Deo pete. Translatus
deinde in plaustrum, Catholicos o-
mnes rogat, vt pro se Deo suppli-
cent. Videns socij sui ceruicem præ-
cisam & viscera euulsa, genibus ni-
xus exclamat: *ô Thoma, ô felix Thoma,
ô felix anima, tu beatus es, anima tua san-
cta pro me oret. Cū autem reprehē-
deretur, quòd mortuos inuocaret, O
sancta Domina, ait, Mater Dei, ora pro
me, & omnes sancti Dei intercedite pro
me. Tum vniuerso populo audiente,
clarâ voce, pronuntiauit: *In damna-
torum sedem sine ullâ dubitatione præcipi-*
*tem***

è Collegio Anglorum Duaceno. 31
sem deturbari, quisquis extra Ecclesiam
Catholicam è vitâ discedit. Cum preces
ad Deum fudisset, corpore solutus,
ad eum euolauit.

Eadem die.

Ex ijsdem libris, Et præclaro Diario seminarij
Anglorum Duacensis oppidi.

Londini passio **ROBERTI ION-**
SONI, qui in Comitatu Salopiæ
originem traxit. Postquam in famu-
latu cuiusdam nobilis iuventutem
transegisset, Duaci litterarum studia
repetijt, & Sacerdos consecratus, ac
in Angliam missus est: vbi ab Hæ-
reticis captus eiusdem falsæ coniu-
rationis accusatus est. Ter in eculeo
tortus fuit, vbi omnium membro-
rū, grauiissimo cum cruciatu, diuul-
sionem ac luxationem passus est: ita
vt cum à distentione postremâ amo-
ueretur, tangentiū manus ferre haud
po-

potuerit, sicque coacti fuere lictores lecto impositum ad aliquod cubiculum deportare. Cumque iam suspendendus esset, ingenuè confessus est se Catholicum esse, atq; socios suos, cum quibus dicebatur coniurasse, numquam vidisse, seque, & socios suos innocentes profitebatur. Absolutâ dominicâ oratione & angelicâ salutatione è vitâ cessit, & in quatuor partes, sicut alij omnes, diuisus est.

Trigesimâ Maij.

Ex iisdem.

* *Alias FIL-
BII*

Londini passio GVILIELMI * FIL-
BÆI Oxoniensis, qui in collegio
Duaceno sacre Theologiæ studuit,
& Presbyter factus inde in Angliam
mittitur, qui casu ad easdem ædes
accedens, vbi Campianus & Fordus
apprehēdebantur, ad vincula simul
duci-

ducitur, eiusdemque fictæ coniurationis accusatur, & condemnatur: quod crimen cōmentitium esse dixit. Cumque venisset ad locū supplicij, *Regina*, inquit Magistratus, *offer tibi misericordiam, modò peccatum confitearis.* Ille verò ait, *Reginā numquā offendi.* Recitatā dominicā & angelicā oratione, dum currus subduceretur, *Domine*, ait postremò, *suscipe animam meam*; atque ità pependit, tundens frequenter pectus suum, & hic fuit finis sancti huius viti.

Eadem die.

Ex iisdem, & Diario Seminarij Anglorum Duaceni.

Londini, passio **LVCÆ KIR-
BÆI** Sacerdotis & artiū magistri. Is in Dunelmi Comitatu natus est. Duaceni collegij alumnus & Presbyter fuit. Inde in Angliam mittitur;

titur; & postea Romam tam deuotionis ergo, quàm studia prosequendi. In patriam redijt, eodem ferè tempore quo Campianus, Sheruinus, & alij Angliam ingressi sunt: Ideoq; placuit dominis nequam hæreticis, illum eiusdem criminis reum agere, cùm antea complicato corpore, in circulum ferreum coniectus fuisset, qui manus pedesque & caput vnum in orbem conuoluta compactaq; stringeret vehementer atq; cruciaret. Cùm iam iam suspendendus esset, vita ei oblata est, modò Papæ auctoritatem neget: cui minimè assentiri voluit. Agnosceret saltem peccatum, veniamque à Reginâ peteret. *Conscientia mea* (inquit Martyr) *clarissimum mihi dat testimonium innocentiae quòd numquam Reginam offenderim. Nolo ergo confiteri, quòd numquam feci, nec ab eâ petere veniam, quam læsi numquam. Absolutâ*
ora-

oratione dominicâ, seducto curru,
sanctam animam Creatori suo red-
didit.

Eadem die.

Ex iisdem libris:

Londini, passio **LAVRENTII**
LIONSONI seu **RICHARDSONI**,
ex antiquâ familia in Comitatu Lan-
castrię. Oxonij collegij **Æneinasen-**
sis socius fuit: sed & præsentî illâ cõ-
ditione, & ad maiora promotionis
spe omni posthabita Duacum mi-
gravit, vbi peracto Philosophiæ &
Theologiæ cursu Sacerdotio initia-
tus in patriam redijt. Post annum
verò vnum & amplius, Rhemos pe-
tijt, animo etiam Romam ad limina
Apostolorum deuotionis gratiâ
proficiscendi: verum mutato consi-
lio in Angliam redijt mense Februa-
rij, anno millesimo quingentissimo

octogesimo, ibiq; assidue perman-
sit. Adeo impossibile fuit cum cum
alijs sequenti Maio Rhemis conspi-
rasse, de quâ re tamen condemnatus
fuit. Innocentiam tamen suam iam
iam moriturus palam his verbis fas-
sus est: *Ego huc sum productus, ut pœ-
nas læsæ maiestatis persoluam: testificor
tamen coram Deo, me non plus partici-
pem esse perduellionis, aut læsæ maiestatis,
quàm omnes Catholicos Episcopos, qui à
primo Christianæ religionis satù in hoc
regno fuerunt, qui si modò in viuis essent,
eodem modo possent necari, quo ego.*
Dum autem currus amoueretur,
*O Domine, inquit, accipe animam meam,
ô Domine Iesu, accipe animam meam:*
His verbis animam clausit.

Ea-

Eadem die.

Ex libris suprâ citatis.

Londini, passio THOMÆ COTTAMI Societatis IESV. Is per honestis parentibus in eodem Comitatu Lancastriæ natus est, Oxonij in eodem collegio Aeneinasensi Philosophiæ operam dedit. Inde pueros aliquando Londini docuit. Tum Duaci studia prosecutus Romam mittitur, vbi Societati Iesu adsciscitur. Verùm quòd aduersâ admodum valetudine vteretur, inde remissus, in collegio Duaceno (Rhemi residente) Sacerdos consecratur: vnde postea in Angliam missus, in ipso portu capitur, & cuidam viro Catholico ad tribunal sistendus committitur. Sed Catholicus vir eum dimisit. At cùm ille propterea in discrimen venisset, statim Cottamus, vt eum

C 3

pericu-

periculo liberaret, sponte sese ad tribunal sistit; ubi cum reliquis falsę coniurationis damnatus est. In carcere verò in eandem Societatem IESV denuo admissus fuit. Suam innocentiam palàm, paullò antequam strangularetur, professus est, hisce pænè verbis: *Domine IESV, tu vides innocentiam meam; tuque optime nosti quàm libenter culpam confiterer, si aliquam in me cognoscere m.* Cumque hęc oratiunculam: *In te Domine speravi, nō confundar in æternum: Domine tu multò plura pro me passus es, dixisset, effusissimè Deum pro salute Reginę, iramque suã ut ab Anglis auerteret, deprecatus est; atque postmodum laqueo vitam finiuit. Spoliatus vestibus, visus est ad carnem vestem cilicinam gestare, quę res eò maiorem iniecit admirationem spectatoribus, quò huiusmodi rerum vsus in Angliã est rarior.*

Psalm. xlii.

Vigesimâ septimâ Augusti.

Ex eodem catalogo, Et concertationis Ecclesię Catholicę libro.

E Boraci martyrium RICHARDI * KIRKMANI nobilis in Comitatu Eboracensi nati, Presbyteri collegij Duaceni: qui ob negatum Reginę in spiritualibus primatū morte damnatus lætā & sonorā voce diuinę laudis hymnum *Te Deum laudamus* occœpit decantare.

Eboracum
vulgo YOR-
KE-SHIRE

* Alias KIR-
KEMANNI.

Vigesimâ octauâ Nouembris.

Ex iisdem.

E Boraci, martyrium IACOBI THOMSONI è Comitatu etiā Eboracensi oriundi, Presbyteri collegij Duaceni: quòd Reginę in causis Ecclesiasticis primatum negauit, & quòd facultatem habuit reconciliandi

liandi pœnitentes Ecclesię Catholice Romanę capitis damnatur. Post acceptam mortis sententiam diu noctuque orationi vacabat, vel animas Deo & Ecclesię lucrificiebat. Cũ storeę raptatorię imponeretur, quã ad furcam pertrahendus erat, se numquam toto vitę suę curriculo tam lætum, ac tũc, exstitisse adseveravit: atque paullò pòst scalã excussus, fortissimè pro veritate mortem obiit.

Decimã quinta Martij.

Ex iisdem.

E Boraci, passio GVILIELMI HARTI in Comitatu Somersetensi honestis parentibus nati. Puer in collegio Lincolnienſi Oxonij educatus fuit. Adoleſcens Duaci philosophiam audiit, vbi cùm summã in Deum pietate fuit, animique modestiã

stia, tū in continuis calculi doloribus perferendis incredibili quādam patientiā. Medici autem solā sectione tantum malum curari posse discernunt, qui lubētissimè eorū cōsilio acquieuit. Chirurgus ergo se promptè offert secādū: qui cū tam amplum ei vulnus fecisset, quantum satis esset, ad manum in omnes viscerum partes commodè versandā, ut calculus educeretur; hīc interea tam altè in oratione defixus hærebat, ut vix aduerteret, quid secum ageretur. quam rem haud sine ingenti admiratione spectatores annotârunt. De superiorum voluntate Romam profectus, ibiq; sacris initiatus in Angliam mittitur. Præcipuus quoq; in illo emicuit animarū zelus: haud incassum; plurimos enim peccatores conuertit à vijs malis, tam verbo salutari, quàm immaculatâ prædicans vita. In oratione feruens
visus

visus est haud semel cùm sacris operaretur, vberes lacrymas, suę pietatis testes profudisse. In mortis suę vestibulo, sua erga persecutores ostensa caritate, omnes mouit ad sibi compatiendum. Cùm Regina negasset in spiritalibus primatum, ac facultatem à sede Apostolicâ absolueri à peccatis licentiãq; agnouissent, morte plexus est, & in partes dissectus, cùm paullò ante palam ingenuè professus esset, se pro fide Catholicâ, non pro admissio villo scelere, aut prodicione sanguinem fundere.

Vigesimâ nonâ Maij,

Ex ijsdem.

15.
LXXXIII.

E Boraci, passio RICHARDI THIRKELLI, collegij Duaceni Sacerdotis. Quia aliquos à peccatis absoluit, & Ecclesiæ Catholicæ restituit,

restituit, morti adiudicatus est. qui
illico flexis humi genibus dixit. *Hæc psal. c. xviii*
est dies, quam fecit Dominus, exultemus
& lætemur in eâ. Deoque gratias toto
cordis adfectu egit, quòd votis suis
fecisset satis; à Deo enim enixè
precibus contenderat per totos
octo annos, vt tali fine dignus ha-
beretur.

Trigesimâ Octobris.

Ex citato Catalogo.

Wiltoniæ martyriū IOAN-
NIS STADI quondam Dua-
cenæ Academię iuris vtriusque stu-
diosi. Is in patriam reuersus, & de
Reginæ primatu in spiritalibus in-
terrogatus, clarè negauit eam huius-
modi habere posse potestatem, & ob
id damnatus est morte.

*Wiltonien-
sis co muni-
tas, vulgo
VVILT-
SHIRE.*

Duodecimâ Februarii.

Ex concertatione Ecclesiæ Catholicæ in
Angliâ.

cc. 15.
LXXXIV.

GEORGIVS HADDOCVS nobilibus & catholicis parentibus in Comitatu Lancastriæ natus, collegij Duaceni Presbyter. Hic viuis in partes sectus est, propter negatum Reginæ in spiritalibus primatum, & facultatem, quam à summo Pontifice habuerat absoluendi à peccatis: quodque in necem Reginæ Romæ & Rhemis conspirasset, morti addicitur, simul cum his tribus subsequentibus, ob eundem finem, & causam:

IOANNE MVNDERO eiusdē collegij Sacerdote. Is vt reus peractus fuit, & sententiā mortis aduersus se latam audijt, læto admodum & sereno vultu illum sanctorum Ambrosij & Augu-

Augustini hymnum, cum reliquis sacri martyrij consortibus prope diem futuris recitabat, *Te Deum laudamus, te Dominum confitemur.*

IACOBO FENNO eiusdē collegij Sacerdote, qui antea matrimonij vinculo coniunctus fuit. acceptā mortis sententiā, vir beatus ad arcem Lōdinensem deductus fuit, vbi ad eum accessit Reginae aduocatus generalis, & vnā cum illo quidam legum professor, sancti viri iam olim condiscipulus. Hi ferijs verbis hortabantur, vt vel tandem resipisceret: sese de vitā ei producendā fideliter acturos pollicentes, si modò Reginae auctoritatem agnoscere, & legibus parere vellet. quibus ille: *Equidem, inquit, in temporalibus causis agnosco libenter, in spiritualibus verò nec volo, nec debeo.* Cū verò in storeā vimineā sterneretur sanctus Dei Sacerdos, filiamque suam collacrymari conspexit.

spexisset, nihil tamen de consuetudine animi magnitudine remisit, sed ei faustam precationem impertiuit.

Et *Ioanne Nuttero* collegij eiusdem Sacerdote & alumno; hic multis fuit auctor, ut ad Ecclesiæ Catholicæ unitatem redirent. Corpus haud solum ieiunijs, vigilijsque, sed etiam assiduâ flagelli disciplinâ coercerebat.

Sextâ Julij.

Ex dicto Catalogo, & concert. Ecclesiæ
Catholicæ libro.

815: 15.
LXXV.

Londini, passio **THOMÆ ALFIL-**
DI Presbyteri collegij Duaceni:
is quia negavit Reginae in causis
Ecclesiasticis primatum occisus est.
prius tamen omni tormentorum
genere est vexatus; propter libros
Catholicos, quos in Angliam im-
portasset. Tandem glorioso marty-

rio defunctus est, proposita illi in ipso supplicij loco condonatione, si Romano Pontifici renuntiare & Reginae Pseudo-Pontificis Anglicanae placitis vellet assentiri.

Vigesimâ sextâ Nouembris.

Ex eodem Catalogo.

E Boraci martyrium **HUGONIS** **TAYLER**, Presbyteri Collegij Duacensis oppidi. Quia facultatem habuit absoluendi à peccatis sibi à sede Apostolicâ collatam, & Reginae primatum in spiritualibus negavit, glorioso certamine defunctus occubuit.

Vigesimâ primâ Ianuarij.

Ex eodem.

Londini, passio **EDVARDI** ED. D.
STRANSHANNI & **NICOLAI** LXXXVIO
VWOOD-

VV O O D F E N I Sacerdotum atque collegij Anglicani alumnorum: Ob id solum quod Sacerdotes essent, auctoritate Episcopi Romani initiati sacris, & in Angliam reuersi, contra statutum Parlamentale recens editum, tamquam læsæ maiestatis rei, damnati sunt, & occisi.

Decimâ Aprilis.

Ex eodsm.

L O N D I N I, passio RICHARDI SERGENTI & GVILIELMI TOMSONI Presbyterorum.

Maii

In Vectâ Insulâ, passio ROBERTI ANDERTONI & GVILIELMI MARSDENI Presbyterorum

Tertiâ Iunii.

Eboraci, passio, FRANCISCI INGLEBÆ, equitis aurati filij, Presbyteri.

Unde=

Vndecimâ Augusti.

Glocestriæ, passio Ioannis Sandes
Presbyteri collegij Duaceni.

.....

Passio Ioannis Adami Presby-
teri.

Octauâ Augusti.

Passio Ioannis Finglæi Sacerdotis.

Octauâ Octobris.

Eboraci, passio Roberti Debdalli
Presbyteri, qui eo nomine quòd Sa-
cerdos esset occiditur.

Vigesimalâ primâ Martii.

Dorsettiæ, passio Thomæ Pilchardi
Sacerdotis, qui ab exilio reuersus,
occiditur.

∞. 15.
LXXXVII.
Dorsettia co-
mitatus vul-
gò Dor-
SET-SHIRE.

..... Martii

Staffordiæ passio Roberti Suttoni
Sacerdotis.

Staffordia
comitatus

Vigesimalâ tertiâ Martii.

vulgò

STAR-

Eboraci, passio Edmundi Sikes Sa-
cerdotis. Is ab exilio reuersus occi-
sus est.

FORD-SHIRE.
RE.

Nonâ Septembris.

Eboraci, passio *Ioannis Ham-*
blai, Sacerdotis.

Trigesimâ Nouembris.

Eboraci, passio *Alexandri Croi*,
Sacerdotis.

.....

Glocestria
comitatus
vulgo,
GLOCH-
STER-SHI-
RE.

Glocestriæ, martyrium *Stephani Ro-*
wsami, qui etiam ab exilio reuersus
occiditur.

Vigesima octaua Augusti.

Londini, Passio *Guilielmi Deani*
Presbyteri ab exilio reuersi.

Guilielmi Gunteri Presbyteri. Is in
theatro occisus est.

Roberti Mortoni Presbyteri.

Hugonis Mori Scholaris. Qui licet
Presbyter haud fuit, tamen in dicto
collegio educatus, ac tēpla heretico-
rum ingredi noluit.

Et *Thomæ Holfordi* Sacerdotis.

Eadem die.

Iuxta *Hunslow* passio *Iacobi Clax-*
toni

è Collegio Anglorum Duaceno. *ſi*
toni Sacerdotis, & Thomæ Feltoni
Scholaris dicti collegij, Ioannis mar-
tyris filij.

Mense Septembri.

Cantuariæ passio Roberti Wilcox
& Eduardi Campiani Sacerdotum.

Primâ Octobris.

Ringstoniæ, martyrium Guiliel-
mi Way Sacerdotis,

Eadem die.

Cestriæ, martyrium Radulphi Cro-
ketti Sacerdotis.

Cestria cō-
mitatus vulgō CHO-
SHIRE.

Eadem die.

Ipswichi, passio Christophori Buxto-
ni, & Ioannis Robinsoni Sacerdotum.

Quinta Octobris.

Eboraci, passio Ioannis Hewetti,
Presbyteri.

Mense Octobris.

Ex eodem Catalogo.

Huntingdoniæ, natalis Guilielmi
Hartbei Presbyteri & Mar-
tyris

Huntingdon
ia comita-
tus vulgō
HUNTING-
DON-SHIRE.

tyris. Is cū ab exilio reuersus esset, damnatus morte Londini, occisus est Huntingdoniæ. Cui morienti adstabat sua mater, plurimū in Domino lætata, quòd eum enixa esset filium, qui Deum tam gloriosa morte honoraret.

Vigesimā nona Nouembris.

Eboraci, passio *Eduardi Burdeni* Sacerdotis.

....

Derbia co-
mitatus vul-
gò DARBY-
SHIRE.

Derbiæ, passio *Richardi Symptoni*,
Roberti Ludlani & *Nicolai Carliki* Sa-
cerdotum.

.. 13.
LXXXII.

Decima sexta Martii.

Eboraci, passio *Ioannis Amie* &
Roberti Dalbæi Sacerdotum.

Quinta Iulii.

Ex Appendice schismatis Anglicani Petri Ribadeneiræ, capite tertio.

Oxonienfis
comitatus
vulgo OX-
FORD SHI-

Oxonij, passio *Georgii Nicolles* &
Richardi Yaxlæi Sacerdotum: quo-
rum prior per sex annos integros in
anima

è Collegio Anglorum Duaceno. 53
animabus Christo lucrificandis in
Anglia occupatus fuit. Cùm ad sup-
plicium mortis pertraherentur, hila-
ri & sereno vultu hominum magnã
accurrentium multitudinem salu-
tantes dicebant: *Ecce nos ad mortem
pro fidei catholicæ confessione, quam nostri
patres & maiores habuerunt, adducimur.*
Primò Georgius sancto illi sacrificio
se se obtulit, deinde Richardus; qui
sicut viuentem Georgium patris &
magistri loco habuerat, ita interfecti
corpus amplexatus, eius animam
obsecrauit, quatenus se apud Deum
commendaret. Mox Deo spiritum
reddidit. Rem miram dicturus sum.
cùm collocatæ eorum essent sacræ
exuuię ad ciuitatis portas, atque ver-
sus terram suspensæ defluerent, sola
Sacerdotis Georgij dextra sursũ ele-
uata, & ciuitati minitans fuit depre-
hensa.

Vigesimâ quartâ Septembris

Eboraci, passio Guilielmi Spenceri
Sacerdotis.

Quartâ Martii.

Ex eadem Appendice Ribadeneiræ.

42. 12. xc.

Londini, passio CHRISTOPHORI
BAILES Sacerdotis. Is morti ad-
iudicatus est, quòd à Romano Pon-
tifice Sacerdos esset ordinatus, &
& Româ in Angliam contra regni
leges sese contulisset Quem prius-
quam morte adficerent, crudelissi-
mè tormentis excarnificarunt, ut
vbinam loco missam celebrasset,
apud quem diuertisset, & à quo su-
stentatus fuisset intelligerent. Ve-
rùm cùm ille post viginti quattuor
horarum in aëre suspensionem, ad-
mirabili constantiâ & fortitudine
tormenta vniuersa perpeteretur,
tandem martyrio vitam consum-
mauit

è Collegio Anglorum Duaceno. ss
mauit. Hic orans eâ nocte, quæ
mortem suam præcessit, coronam
quamdam capiti suo imminentem
adspexit, eam conatus apprehende-
re nihil deprehendit, ab oratione
verò confurgens, vtrum inani visu
delusus esset experiri cupiens, coro-
nam ipsam secum loco moueri ac
etiam capiti suo perpetuò immine-
re conspexit, quæ res vt ei magnam
lætitiâ, ita magnum quoque robur
& constantiam peperit.

Trigesimâ Aprilis.

Rocestriæ, passio MILONIS GE-
RARDI & FRANCISCI DICONSONI Sa-
cerdotum.

Sextâ Maij.

Ex eadem Ribadeneiræ Appendice.

Londini, passio Eduardi Iohnes
& Antonii Middletoni Presbyte-
rorum.

rorum. Hi simul ac exploratorum nonnullorum opera comprehensi sunt, duobus patibulis ante ipsas domos, in quibus cōprehensi erant, excitis, nullo præmisso examine fuere appensi, & postea in quattuor partes dissecti: his verbis patibulis inscriptis: *Ob proditionem, & regni nostri ab exteris invasionem.* Haftenus adstantes consueuerant, cū Catholicus quispiam supplicio adficeretur, clara voce exclamare, illumque proditorem appellare: eo tempore nihil tale factum est, sed altum silentium tenuisse, & conturbatos domum redijisse deprehensum est.

Eadem die.

*Dunelmensis
diœcesis
vulgo DURN-
HAM DIO-
CES.*

no. 13. xci

Dunelmi, passio trium Presbyterorum *Richardi Hilli, Ioannis Hoggi, & Richardi Holliday.*

Trigesima prima Maii.

Eboraci, passio *Roberti Thorpi* Sacerdotis.

Secun-

è Collegio Anglorum Duaceno. 57

Secundâ Iulii.

Londini, passio duorum Sacer-
dotum *Montfordi Scoti, & Georgii*
Bislæi.

Septimâ Iulii.

Vintoniæ Martyrium Rogeri Di-
consoni Sacerdotis.

Decimâ Decembris.

Ex eius vitâ Audomaropoli Anglicè in
lucem editâ.

Londini, passio EDMUNDI GEN-
NINGI. hic in ipsa pueritia tanta
fuit morum gravitate & maturitate,
vt æqualium nugis & iocis numquã
visus sit interesse, sed unicâ cœlo-
rum cœlestiumque rerum delecta-
tione etiam tunc vehementer dele-
ctabatur. Ætate procedente tanta
cum animi sitis ac desiderium inua-
sit Angliam lucrandarum anima-
rum causâ repetendi, vt obtenta se-
dis Apostolicæ venia anno ætatis vi-
gesi-

gesimo tertio, ad Sacerdotium sit
promotus. Reuersus verò in An-
gliam vice quadam, peracto missæ
sacrificio, captus ac sacerdotalibus
vti indutuserat vestibus, per Lon-
dinenfis vrbis plateas, summo cum
ludibrio, deductus est, indeque in
carcerem detrusus, cum neque mi-
nis, neque pollicitationibus à san-
cto instituto dimoueri potuisset,
morti adiudicatus est, & in carce-
rem subterraneum detrusus. Hinc
oblatam denuò liberationis, & di-
gnitatis spem postquam constanter
recusasset, pronuntiata mortis sen-
tentiâ, ad supplicij locum pertractus
est. Mox vbi carnifex eum à scalis
detrusisset, continuò funem rese-
cuit, ac deinde viuenti adhuc, sanis-
que vtenti sensibus abscissa virilia,
apertoque ventre, barbarum in mo-
rem, viscera omnia extracta, haud
sine ingenti prodigio: siquidem vti
tum

è Collegio Anglorum Duaceno. s
tum innumerabiliū adstantium, tum
tortoris ipsius constat testimonio,
hæc verba: *sancte Gregori ora pro me,*
integrè protulit, dum iam carnifex
cor ipsius, è pectore extractum, ma-
nibus contrectaret, stupente ipso
carnifice, & hæc verba nefando in-
terposito iuramento eructante: *Per*
Dei vulnera, ecce cor eius manu teneo, &
adhuc Gregorius illi in ore est. ô egregium
Papistam! Quin etiam dum tortor
de more singula membra abscissa in
altum eleuaret, & populo ostende-
ret, pia quædam fæmina ingenti re-
liquiarum obtinendarum, ex sacro
martyris corpore, desiderio succen-
sa, propius accessit, & eleuatę per
tortorem manus digitum vnum ap-
prehendit, qui & sponte à reliquâ
manu separatus, in dictæ piæ mulie-
ris manu remansit.

.13. XCIV.

Vigesima secunda Ianuarii.

Londini, passio Guilielmi Patensoni Sacerdotis.

.13. XCV.

Vigesima Aprilis.

Eboraci, natalis Antonii Pagei martyris & Sacerdotis.

Vigesima septima Iulij.

Nouo-castrum, natalis Iosephi Lamptoni Sacerdotis & Martyris.

Eadem die.

Beumaritij, passio Guilielmi Davies Presbyteri.

.....

..... Passio Eduardi VVaterfoni Sacerdotis.

Decima octava Februarii.

.13. XCV.

Londini, passio Guilielmi Harringtoni Sacerdotis.

Decima nona Iulii.

Dunelmi, passio Ioannis Bosti Sacerdotis.

Decima sexta Nouembris.

Eboraci, passio Eduardi Osbalde-

baldestoni Presbyteri.

Septima Aprilis.

Eboraci, passio Alexandri Rolin-
gi Sacerdotis.

15. XCV.

... In Augusto.

Warvvichia, passio Guilielmi Fre-
manni Sacerdotis.

Warvvichia comita-
tus vulgò
Varwick
SHIRE.

Quarta Iulii.

Eboraci, passio Guilielmi Anlabai
Sacerdotis.

15.
XC VII.

Decima quinta Iunii.

Eboraci, passio Petri Snouvi Pres-
byteri.

15.
XCVIII.

Carlioli, passio Christophori Robin-
soni. Sacerdotis.

Calliolum
vulgò CAR-
LIOL.

Quarta Septembris.

Eboraci, passio Richardi Horneri
Sacerdotis.

Eboraci, passio Matthiae Harisoni
Sacerdotis.

15. XCI.

Vige-

Vigesimâ Martij

136.

E Boraci, passio CHRISTOPHORI WHARTONI collegij sanctissimæ Trinitatis Oxonij socij, postea collegij Duaceni alumni. Quod sacerdos esset ultimo adfectus est supplicio, haud sine multorû, ob incredibilem eius patientiam & animi fortitudinem, ædificatione; relicto sanè pijs omnibus memorabili virtutis & christianæ constantiæ exemplo.

Primâ Iulii.

Ex eivæ martyrio, Antuerpiæ Gallicè excuso, anno sequenti à reportatâ martyrij laureâ.

Lincolniæ
comitatus
vulgo LIN-
COLNE-
SHIRE

L Incolniæ, passio THOMÆ SPRATTI Sacerdotis, quod mortem Reginae intentasset, eiusque subditos in rebellionem concitasset (quamvis falsò) diceretur, morte damnatus est. Vbi scalas conscendisset,

diffet, populo adstanti fausta est
apprecatus, menteque generosâ ac
clarâ voce dixit: *spectaculum facti su-*
mus Deo, Angelis, & hominibus. Se-
que adseueranter est protestatus ob
auitam solùm catholicæ fidei reli-
gionem mortem subire. Postquam
verò vota & preces Catholicorum
poposcisset, Deoque spiritum com-
mendasset, è scalis deturbatus est.

Vigesimâ sextâ Iulii.

Lancastriæ, passio duorum Sacer-
dotû ROBERTI NVTTERI & EDVAR-
DI THWINGI, qui ambo summâ ani-
mi lætitiâ mortem obiêre.

Lancastriæ
comitatus
vulgo
LANCA-
SHIRE.

Undecimâ Februarii.

Ex eius martyrio Antuerpiæ Gallicè
in lucem edito.

CIS. 19C. 2.

Londini, passio IOANNIS PYBI: Is
quod è regno Angliæ, cōtra regi-
næ edictum sacrû presbyteratus or-
dinē susciperat, læsę maiestatis reus
capi-

capitis sententiam audiit. Postquam
verò sese Deo enixè commendasset,
præsentium Catholicorum oratio-
nes & suffragia postulasset, & oratio-
nem Dominicam, aliasque secretò
fudisset preces, martyrij laurea coro-
natus in perennem patriam euola-
uit.

Mense martio.

Lancastriæ, passio *Thurstani Hunti*
Sacerdotis.

Vigesima secunda Martij.

Ex relatione Domini Iacksonij
Presbyteri.

Æt. 19. 11.

Eboraci, passio MATTHÆI HAR-
RISONI, aliàs HAYES Sacerdotis. Is
comitiorum occurrente tempore
vinctus, ductus est Eboracum, vbi in
ædibus lictoris custode ad id ipsum
deputato vsque in diem ipsum co-
mitiorum seruatus est. Quo die ius-
sus est pro tribunali consistere, vbi
sen-

è Collegio Anglorum Duaceno. 65

sententiâ latâ ad martyrium condemnatus est. Nihilo tamen antea de tali sententiæ executione à iudicibus ordinato, qui cùm extra ciuitatem, ad vnius diei spatium abiisset, litteras carnifici destinarent, quatenus illum morte sequenti die adficiendum moneret, quibus vir constantissimus nihil perturbatus moxq; martyr futurus, ad cœnam discubiturus hilari vultu, prædicto lictori respondit: *Edamus & bibamus, cras enim moriemur.* Die itaque sequente è carcere eductus, & crati vimineæ impositus, ad locum executionis pertractus est, vbi cum magnâ constantia & feruore calicem Domini feliciter ebibit.

Hanc narrationem ipse met lictor cuidam Presbytero, qui postea in domo suâ vinctus & incarceratus est retulit. Huius martyris caput Franciscani Recollectæ Angli Duaci religio.

66 *Catalogus Martyrum*
ligiosè adseruant.

Vigesima nona Aprilis.

Ex compendioso tam Beatorum, quàm virorum
illustrium Societatis IESV catalogo au-
ctore Petro D'Oultremanno
eiusdem Societatis.

Londini passio FRANCISCI PAGI
Sacerdotis collegij Duaceni.
Quòd Sacerdotij munere funge-
retur, Sacramenta videlicet admi-
nistrando, suspensus est. In Angliâ,
non multò ante martyrium, in So-
cietatem IESV receptus est.

Eadem die.

Ex relatione Angli cuiusdam Presbyteri, viri fi-
de dignissimi, mihi traditâ, ac verbis
eiusdem confirmatâ.

Londini, passio ROBERTI WAT-
KINSONI Sacerdotis, qui audito
Romæ Philosophiæ cursu opinione
citius, ob aduersam valetudinem in-
de

de ad seminarium Duacense redijt, ac paullo post eodem ingrauescente morbo Atrebatii presbyter effectus, in Angliam fidei Catholicæ propagandæ causâ missus est. Cum Londini sub medici curâ degeret, eunti per plateas obuius adfuit quidam senex venerabilis, ipsi numquam ante visus, qui eundem benignè compellens liberandum illum post quatri-duum ab omnibus suis morbis prædixit, quod sanè ita cōtiguit: Nam totidē diebus post ab impio quodam Ioanne proditus, ac quod Sacerdos esset accusatus, eoque nomine Aprilis vigesimâ septimâ die ad mortem damnatus est, & martyrij laureâ insignitus. Illud singulare notatum fuit in illo paullo ante mortem miraculum: etenim ipso mortis die sacris in carcere operans totus ingenti quodam splendore à fide dignissimis visus est collucescere, luce videlicet

quadam cælesti hinc & inde , pri-
mò illius celebrantis latera , ac de-
inde caput, à consecratione ad sa-
crificij finem vsque ambiente. Col-
legium Anglorum Duacense huius
eximij Martyris digitum vnum reli-
giosè adseruat.

Decimâ sextâ Iulii.

Ex ijs quæ mihi communicauit Reuerendus Pa-
ter Paulus de S. Mariâ Magdalenâ Fratrum
Minoridarum Recoll. Angl. conu. Duacen. Vi-
carius. Et ex catalogo martyrum nuper in
Angliâ occisorum.

CID. IDC. IV.

Varvvi-
chia comita-
tus vulgo
V Varwi-
CK-SHIRE.

W Arwichiæ in Angliâ, pas-
sio IOANNIS SVGERI Sa-
cerdotis, qui honestis ad-
modû parentibus prognatus W om-
ibornie in comitatu Stasfordiensi
originem traxit. Post aliquot annos,
in litteris humanioribus benè versa-
tus, Oxoniû missus est, vbi philoso-
phiæ cursum feliciter didicit. Cùm
au-

autem cupido eum incessisset Baccalaureatus lauream suscipiendi, timore execrabilis iuramenti præstandi perculsus, ob Dei amorem gradu Baccalaureatus & vniuersitate sese abdicauit. Postea, Deo sic permittente, qui electis suis omnia cooperatur in bonum, in patriâ suâ, aduersus Ecclesiæ catholicę sacrosancta dogmata petulanter laxauit, atque ibidem concionandi munus subiit. At verò in hac tanta animi cæcitate nõ diu permanere eum passus est misericors Deus, sed citò satanæ faucibus ereptam errabundam ouiculam caulis Ecclesiæ suæ benignus pastor restituit. Nam Duacum ad collegium Anglorum facti pœnitentiâ ductus sese recepit, vbi per biennium studiis Theologicis nauauit. Denique ad Sacerdotij dignitatem euectus, natale solum reperijt, vt animas ex inferi hostis fau-

cibus adfertur Christo reuindicaret. Tandem martyrij coronam adipisci meruit Warwichiæ, solum quod Sacerdos esset, ac in collegio Duaceno educatus, & è regno contra Regis Iacobi edictum egressus.

Macte caritate erga peccatores, Sugeris, Orthodoxæ fidei testis inclyte. Nam Christus quoque purgavit peccata tua, & exaltauit in æternum cornu tuum, & dedit tibi testamentum Regum, & sedem gloriæ inter martyres & testes suos.

Vigesimâ primâ Martij.

Ex eodem Catalogo.

E Boraci, natale MATTHÆI FLATHERI Sacerdotis, qui postquam iuramentum contra summi Pontificis auctoritatem præstare noluiisset, morte damnatus est (non directè propter iuramentum, sed quia Presbyter

è Collegio Anglorum Duaceno. 71
byter erat) ac crudelissimè occisus
est. Cùm enim suspensus esset, sta-
tim abscisso fune in terram deiectus
ipse in pedes sese erexit, & quasi at-
tonitus ambulare attentabat, at ex
lictoribus vnus telo ei capitis par-
tem abscidit, alter eum vi magnâ in
terram prostravit, & retinuit, dum
carnifex ventrem fecaret & cor eru-
eret.

Mense Septembri.

Ex Ioanne Pitzæo de scriptoribus Britannia, &
citatis catalogo & diario Anglorum.

L Emsterij passio ROGERI Cad-
WALLADOR Presbyteri, qui tum
diuinis tum humanis litteris appri-
mè instructus (Rhemi enim in col-
legio Anglorum eò Duaco transla-
to Philosophiæ operam dedit) inde
sacerdos promouendæ religionis
ergò remissus in Angliam strenuum
se se idibem vineæ dominicæ opera-
rium

∞ . 13C.X.

rium præbuit. Pauperibus visitandis, salutaribusque Ecclesiæ Sacramentis muniendis, & ad fidei catholicæ amorem reducendis totus intentus. quæ res cum magnam ei piorum omnium conciliasset gratiam; ita quoque haud minorem Pseudo-ministrorum rabiem commouit & inuidiam. Ceterum quod Romanus Sacerdos esset, in patibulum actus gloriosam martyrij palmam consecutus est.

Mense Nouembri.

Ex eodem catalogo.

OXonij, in Angliâ, passio GEORGII NAPPERI. Is cum Duaci studia prosequeretur, inter alia multa eximiae pietatis experimenta, duorum condiscipulorum pestilenti morbo laborantium curam gessit, donec & ipse eadem peste correptus est: è quâ tamen omnes Dei benignitate liberati conualuerunt. Ad Sacerdotium cum

cùm fuisset promotus, aliquamdiu Antuerpiæ vixit, meliorem exspectans opportunitatem redeundi in patriam. tandem anno Iacobi Regis primo in vineam Anglicanam ingressus ibidem septennium strenuam nauavit operam: deinde quia iuramentum non vellet præstare, quod multa contineret fidei Christianæ contraria, & quòd etiam Sacerdos esset, morte damnatus est.

Decimâ Decembris.

Ex informatione R. Patris Leandri de S. Martino Benedictini, Sacræ Theologiæ Doctoris, Et ex catalogo Martyrum pro religione Catholica occisorum.

Londini in Angliâ, passio THOMÆ WILZONI siue SOMMERS Seminarij Anglorum in Academia Duacensi alumni Sacerdotis. Is in Comitatu Westwerlandiæ natus, cùm adhuc Laicus esset, & ludi-magistri fungeretur munere, haud solum discipulos suos, sed & alios quam-

CIC. IOC. XV.

quamplurimos in fide Catholicâ ac doctrina Christiana imbuit. Quibusdam etiam auctor fuit, ut Duacum sese conferrent, quò aptiores fierent vineæ Anglicanæ cultores. Quod consilium & ipsemet sequens ibidem studiorum suorum cursum peregit, ac ita ad Sacerdotium euectus, & in Angliam missus, adeò in sacro suo munere exercendo strenuus assiduusque fuit, maximè inter pauperiores Londini Catholicos, ut vulgò diceretur Parochus Londinensis. Captus verò ab hæreticis, cum alijs xx. in exilium missus est. Duacum igitur reuersus, continuo in Angliam redire satagebat, quamuis hoc illi dissuaderent alij, eò quòd ibi nimis cognitus esset. Verumtamen timorem hunc foras misit caritas. Imò & Procuratoris in collegio munus ipsi à præside oblatum, magnâ modestiâ, meliùs dicam summo zelo

zelo recusavit, atque ad pristinum sanctum opus redijt, statimque captus, & morte dānatus martyrij palmam, quā antea se priuatum vnice dolebat, consecutus est.

Vndecimā Martii.

Ex eius vitā Duaci typis nuper euulgatā.

E Boraci, passio N. ATKINSONI Sa- 00 .15C.XV
cerdotis. Is annos septuaginta natus, totos triginta annos sacerdos in Anglia Christo militauerat. Delatus ad magistratum per quemdam hæreticum quòd Sacerdos esset, Eboracum deducitur. Vbi à iudicibus interrogatus num Sacerdos esset? ille verò nec adfirmare nec inficiari. Verum quòd secum, cūm caperetur, beatæ Virginis coronam, grana etiā quædam benedicta haberet, haud alijs vsi approbationibus, reum maiestatis pronuntiarunt, atque vt per-
duellem

duellem morti adiudicarunt. Cumque ad suppliciū duceretur, propositum illi est num vellet præstare iuramentum, vt se vitamque suam seruaret incolumem: quod constantissimè facere abnuit. Sicque præclarum vitæ testimonium mundo reliquit. Medio anno ante martyrij palmam adeptam à Deiparâ virgine admonitus fuerat se crudelissimè pro filij sui gloriâ & honore dilaniandū, quod rei probauit euentus. Nā statim vt suspensus est, fune scisso, adhuc semiuuius dilaniatus atq; evisceratus est. Singulare præterea fuit in hoc glorioso martyre, ferrea illi vincula, quibus seruabatur constrictus, è pedibus in terram decidisse, dum orationi incumberet.

Mar-

Martio mense.

Ex eius Martyrio Duaci etiam excuso.

[Amcastricę natale IOANNIS THV-
LIS Sacerdotis. Is paullò ante co-
mitia iudicum, ad quintam vesperti-
nam, ex carcere cum quodam Laïco
viro bono eruperat; cumque ab eo
tépore ad solis vsque ortum iter cõ-
fecissët, seq; * triginta ferme Angli-
cana milliaria cõfecisse arbitrarëtur,
ad vnum vel ad summũ duo millia-
ria profectos sese cõperiunt. visus est
nimirum illos Deus, vt Petrum olim
Romã discedentem, ad maiora cer-
tamina reuocasse. Capti denuò ab
incolis vici illius quò fugam capeffe-
bãt, paullò pòst Sacerdos vtlæfæ ma-
iestatis reus damnatur. nò parũ verò
quã animarũ salutẽ fitiret, illud de-
monstrat: cùm ad mortem educere-
tur, quattuor latrones qui vnà cū eo ad
patibulũ ducebantur, ad orthodoxæ
Eccle-

* Sunt mil-
liaria Belgica
decem.

Ecclesiæ gremium reduxit. Tantum valuit eius sermo caritatis igne succensus ad genus hoc hominum minime de sua salute sollicitum, & in sceleribus obduratum, emolliendum.

Primâ Iulii.

Ex eius vita, & passione Duaci edita.

Londini, passio THOMÆ MAXFIELDÆI Sacerdotis, qui nobili & antiquâ stirpe procreatus est. Parente utroque in carcere constituto in lucem editus est, haud absque aliquo diuino præfagio. Duacum rudimentis litterarum imbuendus mittitur, ne fidei naufragium faciat. Cùm iam prouectioris esset ætatis, sacris Ordinibus initiatur, atque in Anglicanam vineam destinatur. Vix tres menses in Dei vineâ laborauerat, cùm ecce commodum peracto missæ

missæ sacrificio, à Pseudo-Episcopi satellitibus capitur. In præstando iuramento variè tentatus respuit penitus & execratus est, dicens *homini Christiano haud licere illud iuramentum saluâ fide & religione præstare*. Tandem morti adiudicatus, & dum præter alias sententias sæpius ingeminaret: *In manus tuas Domine commendo spiritum meum*, ea in oratione spiritum Deo reddidit. Pridie quàm Christi martyr fidem sanguinis sui sigillo confirmaret, Catholici multa nocte consurrexerāt, ac patibulum totum floribus, folijs, sertis & coronis uestierant, terramque etiam pedibus substratam bene olentibus herbis contexerant. Duacenses Angli huius generosi martyris costam vnâ religiosè custodiunt.

Tu Thoma, mi quondam condiscipule in humanioribus litteris, nunc decorem & fortitudinem indutus,

dutus, atque gloria & honore coronatus, inter martyres residens miserorum peccaminum nostrorum vti meminisse digneris, etiam atque etiam rogamus. Etenim,

*Tu decus omne tuis, postquam, te fata
tulere*

tam acerba. Beati sunt, qui te viderunt, & in amicitia tua decorati sunt; Nos vitâ viuimus tantum, post mortem non erit tale nomen nostrum.

Decimâ tertiâ Iulij.

Ex historicâ narratione martyrij eius, Duaci
typis mandatâ.

NOrdouici, passio THOMÆ
TVNSTALLI Sacerdotis. Is
in Anglicana vinea annos sex dumtaxat laborauit. fuit à nebulone & perfido mendacissimè accusatus, qui inter alia iure iurando confirmauit Romę summum Pontificem allocutum,

cutum, atque ab illo veniam peccatorū & indulgētias obtinuisse, cū Thomashic non modò Romam, sed nec Italiam quidē vñquam vidisset. Nihilominus mortiadjudicatus est: Martyr verò triūphali sese crucis signo muniēs: *Benedicta sit sancta Trinitas, atq; indivisa unitas: cōfitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.* Petijt ab eo postea iudex, an vellet solennibus primatus atque fidelitatis Reginae Sacramentis obligari. Respondit: *Non, etsi ideò mihi centies moriendum esset.* Finitâ iam mortis sententiâ altâ, voce Martyr respondit: *Deo gratias.* Sequenti die ad furcam pertractus paullo antequam moreretur petijt à circumstantibus: *Quota sit hora? Undecimam* responder quidam: *Instat igitur, inquit martyr, tempus prandii: Tu dulcis IESV me tuum licet indignum conuiuiam, citò ex hac luce euocatum, ad cœleste tuum conuiuium ad-*

F mitte.

mitte. Tandem dicens, *IESV miserere mei*, ad cœlum, sumpturus prandium, euolauit.

Trigesimâ Aprilis.

Ex certâ relatione, quàm Duacensis collegij Anglorum alumni, ex Angliâ, ab indubitata fidei hominibus accepere.

∞. 106.
XVIII.

IVxta Nouum-Castrû passio **G**UILIELMI SOWTHERNE Sacerdotis. is in Angliâ postquâ in conuerten-
dis vel iuuandis hominibus maximè
pauperibus nauasset operâ, à iudicis
tandem Eboracensis satellitibus
comprehensus est. Cùm neque sub
iuramento asserere vellet Regem le-
gitimè ad regni fastigium euectum
esse, ac seipsum Sacerdotem esse;
reum mortis iudices condemnarunt.
Mortis auditâ sententiâ Martyr sub-
missis in terram genibus Deo gratias
ingentes egit; & exinde per sex dies
integros tetro carceris specu deten-

rus est, quòd ad manũ nullus reperiretur carnifex. Vbi è scalâ deturbatus est, eius præcisum caput in militis hastam ad portam ciuitatis, perduellionis mōre, suspensum est, quod spectantibus multis, iisque fide dignissimis, per aliquot dies arridere visum est.

Vigesimâ octauâ Augusti.

Ex eius passione Leodici Gallicè editâ anno
eius condemnationis.

L Amcastræ pijsima mors ED-
MVNDI AROSMITH, qui pro reli-
gione sincerâ, pati fortiter, & in per-
seueranti Orthodoxæ fidei confes-
sione constanter occumbere non
dubitauit. Quòd Sacerdos, & è So-
cietate IESV esset, id est apud eos se-
ductor & perduellis (dixisse enim
eum probabant: *Haud posse regnum*
Cælorum desertorem Romanæ Ecclesiæ

co. 136.
xxviii.

adipisci. Mortis sententia in eum prolata est. Christi verò Confessor hoc nomine sibi gratulatus est, quòd ad participationem adflictorum Dei vocaretur. Itaque totâ mētis ac vultus serenitate hisce verbis gratias Deo egit Latinè primū, deinde idiomate Anglicano, vt adstantes omnes caperent: *ô Deus magnas tibi rependo gratias.* Statim in carcerem cōpingitur; mox concaptiui, qui cum eo familiariter in carcere egerant, vbi rescîere eum capite damnatum, incredibile dictu, quanto clamore & eiulatu mœrendo aërem repleuēre, vt à dissitis etiâ locis auditus fuerit. Ad supplicij locum cūm peruenisset, complicatis tertio genibus hancce oratiunculam occinuit: *ô dulcissime IESV, supplex obtestor, quatenus mortem hanc in meorum peccatorum remissionem accipias.* Cumque in summâ scalâ confisteret, quidam ex hæreticis

è Collegio Anglorum Duaceno. 85
reticis Læus cognomine tali sermo-
ne eum affatus est; *Edmunde, Rex mi-
sericors est, tibi que indulget, modò fidelita-
tis iuramentum præstes: Ad hæc Mar-
tyr: Haud molesti mihi sitis, qui pro Ro-
mana fidei adsertione iam immolari vado.*
Adstantes Catholicos, vt in sincerâ
Catholicâ fide stabiles & firmi per-
manerent cohortans, atque pro ve-
niâ crucifixoribus impetrandâ, ex-
emplo Christi in cruce pendentis,
cœlestem Patrem sollicitè interpel-
lans, è scalis disturbatur, sicque mor-
te sua immortalem ac cœlestem vi-
tam comparauit.

Felix profectò es, Edmunde, qui
post peracta pretiosa certamina de-
posito onere corporeo, supra turbi-
da mundi huius nubila alis pernici-
bus euolasti, atque modò in cœle-
sti curia, inter purpuratos, atque sa-
cri exercitus Principes, conspicuus
lucem incommutabilis veritatis, fir-

missimis purissimæ mentis oculis intrueris.

ET HI SVNT NOBILES, ET INVICTI
CHRISTI PVGILES, QVI EX ANGLICA-
NO DVACENÆ CIVITATIS COLLEGIO
PROSEMINATI, FVSO SANGVINE
CHRISTI FIDEM ANIMO CONSTANTI
DEFENDERE.

S. Cyprian.
epist. 9.

Quibus ego vos laudibus prædicem fortissimi martyres? Tolerastis usque ad consummationem gloriæ durissimam questionē: nec cessistis supplicijs, sed vobis potius supplicia cesserunt, finem dolorum, quem tormenta non dabant, coronæ dederunt.

Baronius in
notis ad
Marty. ad
19. Decemb.

Macte igitur animo, macte virtute,
Anglicanorum nobilissime & gloriosissi-
me cætus, qui tam illustri militiæ nomen
dedisti, ac Sacramento sanguinem spon-
disti: æmulo vos Dei æmulatione, cum
vos martyrii candidatos, ac nobilissime
purpuræ martyres designatos aspicio. Cō-
pellor & dicere: Moriatur anima mea
morte

è Collegio Anglorum Duaceno. 87
morte iustorum, & fiat nouissima mea ho-
rum similia.

Quibus v. alios adiungo: Priores iv.
ex sacrâ S. Benedicti Nursitæ Dua-
censis oppidi familiâ, quintum verò è
Societate IESV, qui morte suâ præ-
clarum fidei Catholicæ testimo-
nium præbuere, cum ante Duaci cla-
ruissent.

Vigesimâ septimâ Februarij.

Ex eius examinatione, apud conuentum iuridi-
ci Assisæ Londini habitum, extra carcerem,
qui Nevv-gate Anglicè, Latinè Noua-porta di-
citur, coram iudicum Principe & Syndico,
cuius copiam nobis exhibuit R. P. Rudesin-
dus Barlo Benedictinus Anglus Sacræ Theo-
logiæ Doctor, quam ipsissimis eius verbis
commemoro, ne quis me quidquam ex proprio
adiecisse existimet.

Londini passio MARCI BAR-
CKWORTHII aliàs LAMBERTI
Presbyteri Wallefoletani, qui po-
steà in ordinem Sancti Benedicti ad-
scriptus est. Tractus è carcere, ad se-

∞ . 13C. I.

ptum curiæ raptus est; ubi scriba forensis in pedes erectus, altâ voce clamauit: *Barket attolle manum; delatus es nomine Barket. At ille: Quodnam ob crimen? Ob crimen, inquit iudicum Princeps, Sacerdotii & proditionis. Tū Sacerdos: Nego, inquit, maiorem; Sacerdotem nemo iure proditorem dixerit: Assertor humani generis & ipse Sacerdos erat secundum ordinem Melchisedech, nec ob id meritò dicendus est proditor: in quem tamē censeo (si huic iudicio subiaceret) vos multo atrocius quàm in me potestis velle animaduvertere. Tum illum rursus eodem modo aggrediuntur: *Barket, Sacerdos es tu, & proditor; attolle igitur manum; quorum stabis iudicijs? Ille verò: Dei, & sanctorum Apostolorum, & Evangelistarum, Beatorum Martyrum atque Sanctorum, qui cælum possident. Nequaquam, Barket, inquit Princeps, acquiescere te oportet iudiciis Dei solummodo: & patriæ. Quorum obsecro?**

ero? horumne pauperum? ait ille: numquam sanè comittam ut sanguis Barket ab istis, utpote infontibus, requiratur. Illud etenim eis incumbit, ut me scilicet suis sententiis damnent: quod si non præstiterint, tam grauem tu illis mulctam in camerâ stellatâ imponendam curabis, ut vix se umquam, dum vixerint, expediant. Quo dicto in huiusmodi voces prorumpunt; Impegite illi colaphum, percutite. O iniustitiâ! (inquit Sacerdos) an verò illum fas est percutere, qui suam tantum, idque in summo vitæ discrimine causam agit? Quamobrem eum prope tribunal statuerunt. Quibusdam autem illi pallium eripere satagentibus: Abstincte manus (inquit) neque enim adhuc carnifex sibi quod suum est vendicat: nec meum est hoc palleum, sed mutuò accepi, ut eo nimirum indutus, huc pergerem. Deinde à quodam proteruo nebulone hisce verbis interrogatur; Tu, inquit, homo æquam, at-

tolle

tolle manum : Sacerdos es , & proditor. Tum Sacerdos : Homo nequam ? Ne me , quæso , inquit , plus verbis lædas , quàm ego te : nec te latet , Barket feliciter equè natum ac tu : Probè nosti prætereà , nos ambos ex eodẽ ortos Comitatu , quamvis te nunc ad maiora euexit fortuna . At verò si rem serio perpendamus , nulla est , quæ te adducat ratio , ut præ aliis omnibus in Catholicos & Sacerdotes inueharis : nã , si bene meministi , tu duos fratres habuisti Romæ , qui si gratiâ Dei præditi fuissent , Sacerdotes exstitissent . Tum iudicum Princeps : Tu igitur Romæ fuisti ? Ne id quidem (inquit) sed quæ dico auribus accepi ; quemadmodum & hac loquendi formula uti aliquis potest : Vidi hominem per Venetiarum plateas equitantem : Ergo ut videris , ait iudicum Princeps , fuisti aliquando Venetiis ? Arbitror equidem , respondet ille , me ultimum ex armigeris fuisse , qui per Venetiarum plateas , equis insidentes ferebantur . Postea dicit iudi-

iudicum princeps : Tu verò Barket non es Sacerdos? Ait ille: Non me esse dicam, aut non esse. Quorsum istud? Nam si me esse affirmarem, non leui forte iniuriâ meipsum afficerem, sin id negarem, non paucis fortasse ex circumstantibus incommodarem. Benè igitur Barket tu es Sacerdos? Hoc si probaueris, actum est de vitâ meâ: hæc vox legum est: neque ego à vobis ullam exspecto gratiam; nec mortem timeo aut timebo, modò me Deus patientiâ munierit, de cuius ope non dubito. Immo si decem vitæ mihi suppeterent, quas in Dei & Salvatoris mei nomine profunderem possem, illas ad unum omnes quàm lubentissimè in fauorem eius proiicerem, qui tot supplicia, & tam crudelem subiuit mortem, ut meorum peccatorum pœnas exolveret. Dic autem Barket. Si te Sacerdotem esse minimè fateberis, quid iergo es? Catholicus. Et cùm venerandum illud Catholici nomen accepi, hoc mihi (triumphali sese crucis signo muniendo)

signum

signum imprimebatur. Si verò dignus essem, qui Sacerdotis, ut par est, munus obirem, crederem profectò non in minori me dignitatis gradu collocatum, quàm quiuis in cælo Angelus. Nã Sacerdoti collata est potestas, in nomine Dei peccata retinendi & remittendi, quam nullo umquam tempore obtinuit Angelus. Tum verò omnes in risum soluti sunt. Demùm rē iterum à principio exagitant dicentes: Barket attolle manum, delatus es nomine Barket, ob crimen Sacerdotij & læsæ maiestatis, quorum sententiis te subiicies? Ille vt antea: Dei & Apostolorum &c. neque horum hominum indoctorum. Ego à puero operam dedi litteris, & post susceptos litteratorum gradus, septem annos expleui: litterati itaque de causâ meâ iudiciũ ferant, non rudes atque indocti. An ergo Barket ex ministrorum grege duodecim viros tibi eliges? Nihil minus; Inferni ignis illos ad examen euocet. eorum fidei causâ mea committenda non est. Vis ergo vt Sacerdotes

cerdotes hanc suscipiant prouinciam? Nunc, inquit, rem tenes. Quære igitur tibi ex illis, qui duodecimvirorum locum suppleant. Nouit uestra Dominatio absolutum duodecimvirorum numerum in castello Wistibich haberi. Tum verò iudicum princeps secedit à tribunali. At Syndicus, nec datà testium fide, nec aliquo ab ipso Sacerdote prolato testimonio, nec denique factà decemuirali inquisitione mortis sententiā in eum pronunciat. Ille verò statim in genua prolapsus, oculis, in cœlum erectis, ait: Deo gratias. Huius caput integrum pænè adseruatur panno serico tectum & ornatum apud Benedictinos Britannicos Duaci, quod aliquando immerito exoculari mihi contigit.

Secundâ Aprilis.

Ex eius processu anglicè edito Londini, per Henricum Gosson, cuius copiam liberalissimè impertivit dictus Dominus ac magister noster Rudesindus Barlo.

eris. 136.
VIII.

Londini, passio GEORGI GERVA-
si Sacerdotis ord. Sancti Bene-
dicti. Is anno circiter Domini mille-
fimo supra quingentesimum nona-
gesimum octauum natale linquens
solum Duacum studiorum causâ se-
se contulit. Factus Presbyter in pa-
triam cum remeasset, ac ibidem ca-
ptus, cum iuramentum sacrilegum
constantissimè præstare recusasset,
persecutorum in se concitauit fu-
rorem. Capite damnatus, cum ad
supplicij locum tractus esset tacitè
Deo preces fundebat: monitus à cir-
cumstantibus vt altâ voce Deum de-
precaretur, vt adstans populus eius
orationibus sese coniungeret, re-
spon-

è Collegio *Anglorum Duaceno.* 95
spondisse fertur: *Haud*, inquit, *opus*
habeo precibus hereticorum; *Verum si in*
hac populi multitudine adsint Catholici,
ut Deum pro me interpellent enixè rogo:
Interea dum ille cœlo iam intentus
cum Deo est, subducto cui supersta-
bat curru, laqueo compressis fauci-
bus pependit. Præcisâ deinde recte,
more solito, exenteratur & in partes
dissecatur: sicque morte suâ mortali
immortalem ac cœlestem vitam
comparavit.

Decimâ Decembris.

Ex eius martyrio Gallicè Duaci edito.

anno c 15. 15c. x 1.

Londini in Angliâ passio IOAN- c 15. 15c. x.
NIS DE MERVINIA aliàs ROBERTI
Cambrensis siue Wallus Ord. S. Be-
nedicti Nursitæ. Hic collegij Vallis-
foletani aliquando alumnus, postea
Ord. S. Benedicti Monachus fuit.
Duaci etiâ apud suos alumnos vixit.
Cum

Cùm sacris ordinibus initiatus esset, in Angliam missus fuit, inde quartò in exilium deportatus, tandem quintò captus, primâ aduentus Dominicâ, inter missarum sollennia sacris Sacerdotalibus indutus vestibus detruditur in carcerem subterraneû, paullo pòst morte plexus est. Execrandam carnificis immanitatem in hunc Christi Sacerdotem & Thomam Wylzonum, de quo suprà folio 73. (ambo enim eodem die affecti sunt supplicio) breuiter & succinctè subtexam. Eductus siquidem è carcere deijcitur super vimineam cratrem, & resupinus huic alligatus toto corpore in longum extenso, ad locum supplicij solitum pertractus est. Vbi postquam breui exhortatiunculâ adstantium animos ad fidem Romanam (extra quam non est salus) cùm capeffendam, tùm retinendam commouisset, suspen-

sus

sus est; & sic animam Deo reddidit. Mox deiectus, cum cruentus lictor, pudendis præcisis, & flammæ traditis, pectus & præcordia gladio aperuit, visceraque euulsa in propositum ignem coniecit; demùm capite abscisso, reliquum corpus in quattuor partes dissecuit, quas in scrobem coniecit. Illud autem admiratione dignum tunc contigit: cum carnifex, ut moris est, præsentis turbæ eius cor exhiberet: *En, inquit, cor perfidi: nemo adstantium solita acclamatione: Vivat Rex* responderit. Huius & prædicti Wilzoni corpora Londino Duacũ, Flandriæ Gallicanæ oppidũ, apud Benedictinos Anglos translata sunt; vbi piè & religiosè adseruantur.

Cuius quidem Thomæ merui medicum digitum carne & vnguibus contactum obtinere.

Non est, credite, pœna quam videtis.

Quæ puncto tenui citata transit:

Nec vitam rapit illa, sed reformat.

Felices animæ, quibus per ignem

Celsa scandere contigit Tonantis:

Quas olim fugiet perennis ignis.

Nonâ Iunij.

Ex breui narratione processus iudicialis condemnationis, & eius Martyrij, quam dictus Pater Barlo communicauit.

Londini passio GVILIELMI SCOTTI Presbyteri ac religiosi Diui Benedicti, qui cùm morti adiudicatus esset, in genua prouolutus, altâ voce, vt alter Cyprianus, exclamauit: *Deo gratias*. Insuper addidit quod numquam in vitâ suâ lætiora noua accepisset. Tum ad adstantē ex omni hominum ordine & genere coronā conuersus dixit: *Ratio ob quam me Sacerdotem esse, hætenus non sum confessus* (interrogatus enim ab Antistite Londinensi vtrum Sacerdos esset an non? neque fateri voluit, neque adfirmare, sed exigebat ante se fisti accusa-

è Collegio Anglorum Duaceno. 99
accusatorem, qui hoc contra ipsum
probaret) erat, quoniam cupiebam ut lex
suum haberet progressum, & ut experi-
rer, utrum ex nudis præsumptionibus,
& sine ullo teste, qui hoc contra me pro-
baret, aut sine aliquo, qui testimonium fer-
ret de eo, de quo sum accusatus, ad iudi-
candum de capite meo vellent procedere.
Iam cum lex habuerit cursum suum, hinc
ad Dei omniumque in cælis Sanctorum
honorem, fateor me religiosum esse ordi-
nis Diui Benedicti, & Romanum Ca-
tholicum Sacerdotem. Nulla est materia
facti contra Principem vel patriam mihi
obiecta, eò solum quòd sum Sacerdos ac-
cusor, & eò solum quòd sum Sacerdos
condemnor.

Sententia mortis, separatim ta-
men, in eum prolata, exutus veste
religiosa (cum quâ tamen vnicè mo-
ri peroptabat) vimineæ crati alliga-
tus, & ad calces equorum per Lon-
dinensem ciuitatem raptatus, inno-
centiam

et
nominatur
AHYRDLA.

centiâ suam publicè coram vniuersa
hominum multitudine hisce verbis
professus est. Quòd erat suę *Maiestatis*
fidelis subditus, & pro illo cottidie orabat;
& quòd Deo supplicabat, vt plagas &
punições ab hac *Insulâ* auerteret, &
quòd suę *Maiestati* non peiora, quàm ani-
mæ propriæ optabat, & quòd in animo
numquam aliquid mali contrà ipsum co-
gitauerat; & si moriendo *Potentissimo* &
Clementissimo Regi suo salutem animæ
vel corporis adferre posset, animo non mi-
nus parato vitam suam hac causâ pro-
funderet, quâ iam esset illam pro Dei
honore & testimonio veritatis depositurus.
Crudelissimo mortis genere (vt mos
habet istius gentis) adfectus est, &
hac mortali & misera vita priuatus,
ad beatam illam transiuit, vbi in
cœlis quo fruitur sempiterno.

In Anglia martyrio adfectus est
THOMAS DIER eiusdem ordinis
alumnus.

Deci-

Decimâ Martij,

Partim ex compendioſo tam beatorum, quàm virorum illuſtrium Societatis Ieſu catalogo auctore Petro D'oultremanno eiufdem Societatis, partim etiam ex relatione incarcerationis & martyrij eiufdem, quæ typis Duaci euulgata eſt.

Glaſguæ in Scotia, paſſio IOAN-^{CIP. 1264}
NIS OGILBÆI Societatis Ieſu.^{XV.}

Hic præterquam quod nobili eſſet oriundus apud ſuos proſapia, ſingulari etiam conſtantia exhibito argumento toti patrię ſeipſum conſpicuum reddidit: fuit enim primus, qui è patribus Societatis Ieſu in Scotia pro Chriſti fide martyrio adfectus eſt. Prius apud Belgas in Scotorum Seminario ſtudiorum cuiſum compleuit: deinde Societati nomen dedit. Inde haud paucis poſt annis in Scotiam ad profeminandum Dei verbum miſſus eſt. Cùm autem Glaſguam veniſſet, vt ab hæreſi quinque

hæreticos absolueret, die sequenti
 ab vno illorum proditus fuit, atque
 mortis (quòd Papam spiritalem ha-
 bere iurisdictionem in dominijs Re-
 gijs, posseque Regem hæreticum ex-
 communicare adfereret) in eum sen-
 tentia prolata est. Tum martyr gra-
 tijs actis & benedictione imperitâ,
 atque quod ampliùs est eo exoscula-
 to, qui sententiam pronuntiarat, se-
 se omnibus ignoscere, sicut à Deo
 optabat sibi peccata remitti, profes-
 sus est. Ad locum autem destinatum
 pertractus, patibulum sibi paratum
 vlnis & osculo excepit. Cùm verò à
 ministro adstanti, & palàm vëtitanti
 populo ob crimen læsæ maiestatis
 supplicio illum adfectum iri pro-
 clamaretur; ille verò è contrà se so-
 lius religionis causa suppliciũ subi-
 re adfirmavit. Et Ministro interro-
 gante num mortem timeret: *Non*
magis, inquit, pro tam bonâ causâ, quàm

è Collegio Anglorum Duaceno. 103
tu patinas, cùm ad cœnam accedis. Tan-
dem victor martyrij corona redimi-
tus cœleste Capitolium ouans sub-
intrauit.

*Præterea duos subiungam Martyres,
qui Belgium nostrum, haud solùm suâ præ-
sentiâ decorarunt; verum etiam in eo do-
micilium habuere fixum: hos enim ab aliis
eiusdem sane gloriæ sociis separare parum
conueniens, imò ferè iniquum fore iu-
dico.*

Primâ Iunii.

Ex præcitato catalogo, & concertatione Eccle-
siæ Catholicæ in Angliâ.

Londini passio IOANNIS STORÆI ∞ . 13C.
LXXI.
Iuris vtriusque Doctoris, qui in
portu quodam Flandrico, & in An-
gliam inuectus est, per nautas quos-
dam & mercatores Anglos, inue-
terato in eum odio æstuantibus, quòd
contra illos aliquando pro rege Ca-
tholico

tholico iustitiã administrasset. Cum
verò aliud non haberent, quod illi
obiicerent crimen, de primatu Re-
ginæ in spiritualibus ipsum interro-
gari curarunt. At ipse Catholicam
Romanam fidem in omnibus pro-
fessus est, & speciatim asseueravit
summum Pontificem totius mili-
tantis Ecclesię, eoque Ecclesiæ An-
glicanæ esse caput supremum, nullo
autem modo Reginæ competere
posse talem potestatem spiritalem.
Quo dato responso damnatus est
mortis.

• • • • •

Ex theatro crudelitatis Hæreticorum nostri tem-
poris, Et Analectâ sacrâ, seu de rebus Catholi-
corum in Hiberniâ, Et Bozio de signis Eccle-
siæ Dei lib. xj sig. xliij. cap. i.

IN Hibernia, haud procul à castel-
lo Dubliniensi, passio DORMITI,
seu MAVRITI HVRLÆI Archiepisco-
pi

pi Cassellensis, iuris vtriusq; Doctō-
ris. Is in vniuersitate Louaniēsi annos
commoratus est quindecim, postea
Rhēmis quattuor, Romam deinde
discessit. Vbi à Gregorio xiiii. ob pic-
tatis virtutisque singularem præstā-
tiam Archiepiscopus Cassellensis
renuntiatur. Quò ocyus reuersus,
vt gregem dispersum, si posset, col-
ligeret, obuium habuit modicum
admodum fidelium Christianorum
numerum, ex omni naufragio ser-
uatum, munera episcopalia, vt ve-
rum decebat pastorem obijt. Dela-
tus autem quod Confirmationis Sa-
cramento infantes aliquot muniui-
set, comprehensus est. Et primò opi-
mæ dignitates oblatę sunt, & è pri-
marijs Regni officijs vnum, si fidem
deferere vellet, ac Regina primatum
agnosceret. At ille, qui promissis
huiusmodi flecti non poterat, per-
suadere eis nitebatur, vt secum de
fide

fide placidè conferrent, vt errorem
eis aperire, & ab eis auocare posset.
Illi verò furore & ira perciti, crude-
litate sanè impiâ, & sæuâ tyrannide
ac barbarie Schyticâ in eum sæuie-
runt. Primò ocreas ex corio crudo
confectas, oleoque plenas pedibus
& cruribus iniiciunt, cippo pedes
constringunt, plantis admouent
ignem, vt vi flammæ ocreis adustis
tibiæ simul ardeant, adeò vt euellen-
tes ocreas ad genua vsque carnem
auulserint, relictis solis ossibus nu-
dis: Nec inde moti eximia eius con-
stantiâ, manè quodam circa tertiam
aut quartam horam, ne ciuium con-
cursus, ad tantę ferocitatis spectacu-
culum fieret; ibique ex capistro ex
virgultis crassè contexto, ad maio-
rem nimirum exquisiti supplicij a-
trocitatem, de patibulo innocentē
suspendunt. Liceat hîc exclamare: ô
constantia Martyrum laudabilis: ô

caritas inextinguibilis & patientia
inuincibilis! quæ licet hîc inter pres-
furas persequentium visa sit despica-
bilis, inuenta est ad laudem, & glo-
riam, & honorem in tempore retri-
butionis.

*Obiter eos postremò subtexam, quos
carceris diuturni situs & pædor, squalo-
resque diu ibidem tolerati. consumsere: nec
enim talibus martyrij palma adimenda,
quam multis similibus, eodem modo, pro
fide consumtis, Ecclesia Romana iure con-
cedit: quamquam tamen nolim hos sub-
sequentes (uti etiam recensitos in hoc li-
bello) priscis Martyribus in vitæ san-
ctitate, comparare.*

Anno Domini c15. 15. LXXI. san-
ctissimè obiit in vinculis LAVREN-
TIVS VAVS vs quondam Canonicus
Sancti Augustini Diuæ Gertrudis
Louanij.

Anno c15. 15. LXXXIII. Ioannes Bo-
dæus

108 *Catalogus Martyrum*
dæus, Ioannes Sladus & Guilielmus Cha-
pleius Sacerdotes.

Anno CIO. I O. LXXXIV. *Thomas Cotes-*
morus, Robertus Holmes, Rogerus Wa-
kemannus, & Iacobus Lumax Sacer-
dotes.

Anno CIO IO. LXXXV. *Thomas Chrou-*
therus, Eduardus Polens Sacerdotes, &
Ioannes Letterus.

Anno CIO IO LXXXVI. *Ioannes Har-*
risonus Sacerdos.

Anno CIO. IO. LXXXVII. *Martinus*
Shersonus Presbyter, Gabriel Thym-
blebeus nobilis, & patris sui heres.

Anno CIO. IO. LXXXVIII. *Thomas*
Linch.

B Elgam vnum (qui inuicta forti-
tudine in Angliâ iucundissimū
spectaculū Deo præbuit & homini-
bus) quem fragili exciderat memo-
ria, hîc pro colophone subducam.

Ex

.....

Ex libro ij. Fasciculi SS. ord. Cistertien. distinctione xxxix. capite xviii. auctore Chrysostomo Henriquez Hortensi Historiographo Generali.

IN Angliâ passio THOMÆ ordinis Cistertiensis, cœnobij Dunensis Ascetæ. Is enim post longam in eremo Dunensi exercitiorum spiritaliû experiētiam, à suis superioribus missus, eo deplorando tempore, quo pullulabant hæreses atque succrescebant, & passim nemine prohibēte grassabantur impunè, sub grauissimo Henrici viii. imperio; verumtamen pietatem quam cœpit tenore non modò inter persecutionum fluctus nō deseruit, sed in eâ ad obitum usq; intrepidus perstitit, Veritatemque Ecclesiæ Catholicæ & Romanæ sedis auctoritatem & primariam liberâ voce prædicans, sicque iniquorum iudicium furorem contra se cōuertit

ueritit, à quibus comprehensus & in-
carceratus & ad supplicium eductus
primùm suspensus & crudeliter euif-
ceratus omnibusque membris dila-
ceratus, dirissimè diuexatus & excar-
nificatus est, ac tandē enecatus. Hæc
enim pro amore IESV, & pro fidei &
religionis assertionē fortiter sustine-
re maluit potiùs, quàm falsum dice-
re, & canam sanctæ Romanæ Eccle-
siæ fidem deferere:

*Prudentius
Peri Ste-
phan. Vin-
cent. Mart.*

*Quin & frequentes Angeli
Stant, ac loquuntur cominus,
Quorum unus ore augustior
Compellat his dictis virum:*

*Exsurge Martyr inclyte,
Exsurge securus tui;
Exsurge, & almis cœtibus
Noster sodalis addere.*

*Decursa iam satis tibi
Pœnæ minacis munia;
Pulchroq; mortis exitu
Omnis peracta est passio.*

è Collegio Anglorum Duaceno.

III.

*O miles inuictissime,
Fortissimisque fortior!
Iam te ipsa sæua & aspera
Tormenta victorem tremunt.*

*Spectator hæc Christus Deus
Compensat æuo interminis;
Proprieq; collegam crucis
Largâ coronat dexterâ.*

*Pone hoc caducum vasculum,
Compagne textum terreâ
Quod dissipatum soluitur;
Et liber in cælum veni.*

**Vbi nos misericorditer euehere di-
gnetur Dominus noster IESVS CHRI-
STVS, vnicus salutis nostræ aucto r &
restaurator. Amen.**

FINIS.

**Omnia quæ in hoc libello cōtinētur
correctioni S. Matris Ecclesiæ:
volo subiecta esse.**

A. P.

APPROBATIO.

Hic catalogus Sacerdotum, qui ex illustri Anglicano Duaceno collegio proleminati, præclarum Catholicæ fidei testimonium in Britannia præbuerunt, Collectore Reuerendo Domino Arnolfo Raissio Duaci Canonico, utiliter typis mandabitur. Actum Duaci 18. Aprilis 1630.

*Matthias Nauens Sacræ
Theologiæ Doctor, Libro-
rum Censor Episcopalis.*

Raisse, Arnould de

Catalogus Christi sacerdotum, qui ... fidei cathol. testimonium in
Britannia praebuerunt

Duacum 1630

H.eccl. 898 h

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10026987-2